47. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1991. AUGUSZTUS 7.

LUDAS

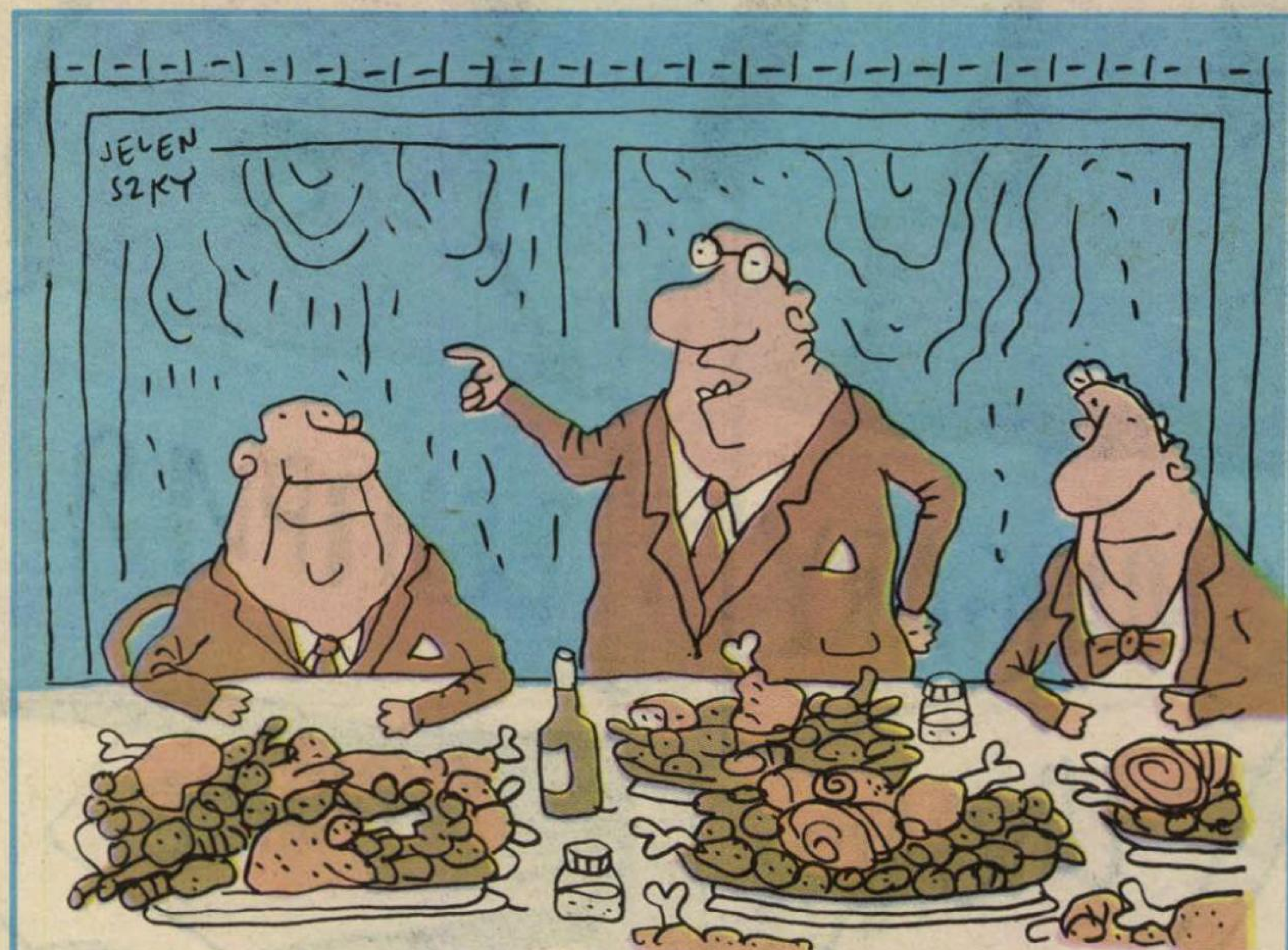

MINDEN ÚT
... VEZET

BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR

– Ilyen összehangolt mozgás mellett képtelen vagyok eltalálni őket...

– És mindaddig folytatjuk az evést, míg az illetékesek nem hajlandók követeléseinket teljesíteni!

Kandi mikrofon

(Exkluzív interjú az alsó-fityurkai miniszterelnök ellen tervezett terrortámadás értelmi szerzőjével)

– Kérem, mutatkozzék be lapunk olvasóinak!
– Engem hívni Juanito... Jáncsiká.
– Úgy tudom, az Interpool szerint ön a legveszedelmesebb terrorista...
– Si! Juanito lenni brrr! Jáncsiká nem kukoricáz!
– Önt a szállodai szobájában fogták el, amikor éppen négykézláb térdelt az ágya előtt... Imádkozott?
– No, no... Juanito keresni ágy alatt elveszített kapcsolat többiekkel.
– Azért jött Magyarországra, hogy merényletet kövessen el a fityurkai kormányfő ellen?
– Juanito csak szerette volna megszorítani kormányfő kezét.
– Igazán? Mivel?
– Satuval.
– Napokon keresztül követte a miniszterelnököt...
– Si! Követni, mint árnyék, de árnyék lenni feltűnő!
– Ugyan miért?
– Mert jönni napfogyatkozás.
– Ön mióta űzi ezt a hm... mesterséget?
– Juanito lenni húsz éves, amikor levegőbe röpíteni első repülő!
– Ön már húszévesen terrorista volt?!
– Oh, no! Juanito akkor még lenni pilóta légitársaságnál!
– Ön állítólag barátja volt a hírhedt Carlosnak is...
– Si, mi sokat pihenni egymás mellett törmeléken.
– Tessék?!
– Mi ültünk együtt a sitten...
– Volt magyarországi bevetésen is?
– Még 76-ban. Vörös Október Mgtsz... Vetni be búza.
– Ön akkor is horogra került...
– Si, lenni éppen horgászverseny. És kerülni rá randa horog.
– És?
– Engem lemértek, és én nyertem!
– Ön egyszer megvakított egy rendőrt!
– Cseppet sem! Én csak bujkáltam, és szemet szúrtam neki...
– Hány ember vére tapad a kezéhez?
– Senkié... Juanito dolgozik mindig kesztyűben!
– Most Budapesten kábítószerügybe keveredett. Itt akart eladni?
– No! Én jöttem vásárolni. Fél mázsa pálpusztai sajt... Akarni azzal eltéríteni repülőgép...
– Mihez fog kezdeni majd szabadulása után?
– Odabent sitten kitanulni közgazdász szakma! Szabadulás után dolgozni minisztérium!
– Tehát felhagy a terrorral?
– No! Csinálni merénylet egész Magyarország ellen! Emelni folyton összes árakat...

SHOWDER DUÓ

SZAKSZERVEZETI KIOLVASÓ

– eredeti népi kiolvasó után (még) szabadon –

Egy, kettő, három, négy...
Főbizalmi, hova mégy?
Tagdíjt szedegetni.
Minek az a tagdíj?
SZOT-nak befizetni.
Minek az a SZOT-nak?
Apparátust tart'ni,
Minek apparátus?
„Érdekképviselni".
Minek az az érdek?
Munkásért „perelni".
Minek az a munkás?
Sárga földig menni.
Minek a sárgaföld?
Sok téglát égetni.
Minek a sok tégla?
Czifra székház't rakni.
Minek az a czifra székház?
Abban kevélkedni!

BODNÁR GYULA

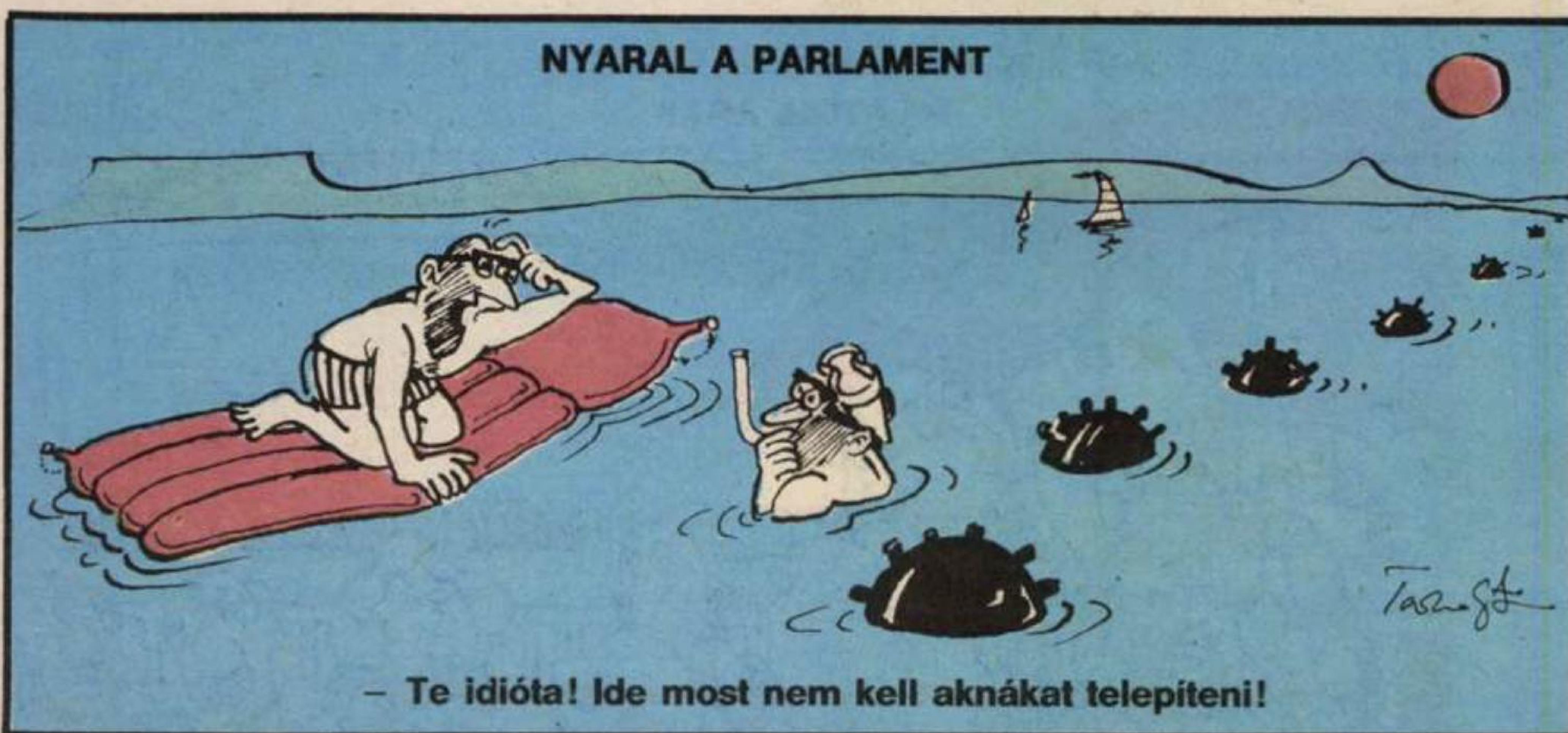

KISZABADULT A SZELLEM

VISSZAÁLLÍTJÁK A VITÉZI RENDET

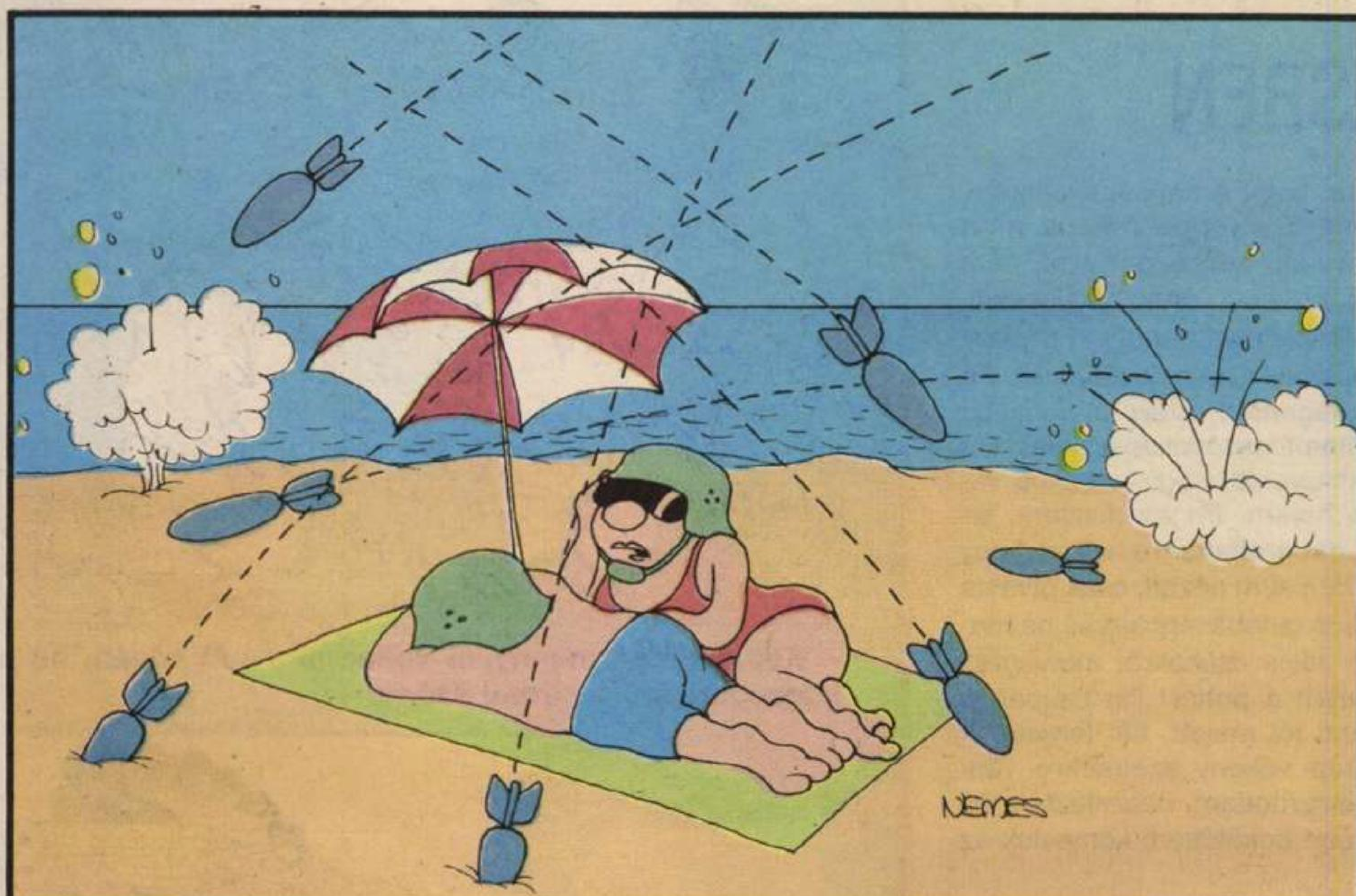
Legyél mostantól, fiam, vitéz Kukorica János!

– Te idióta! Ide most nem kell aknákat telepíteni!

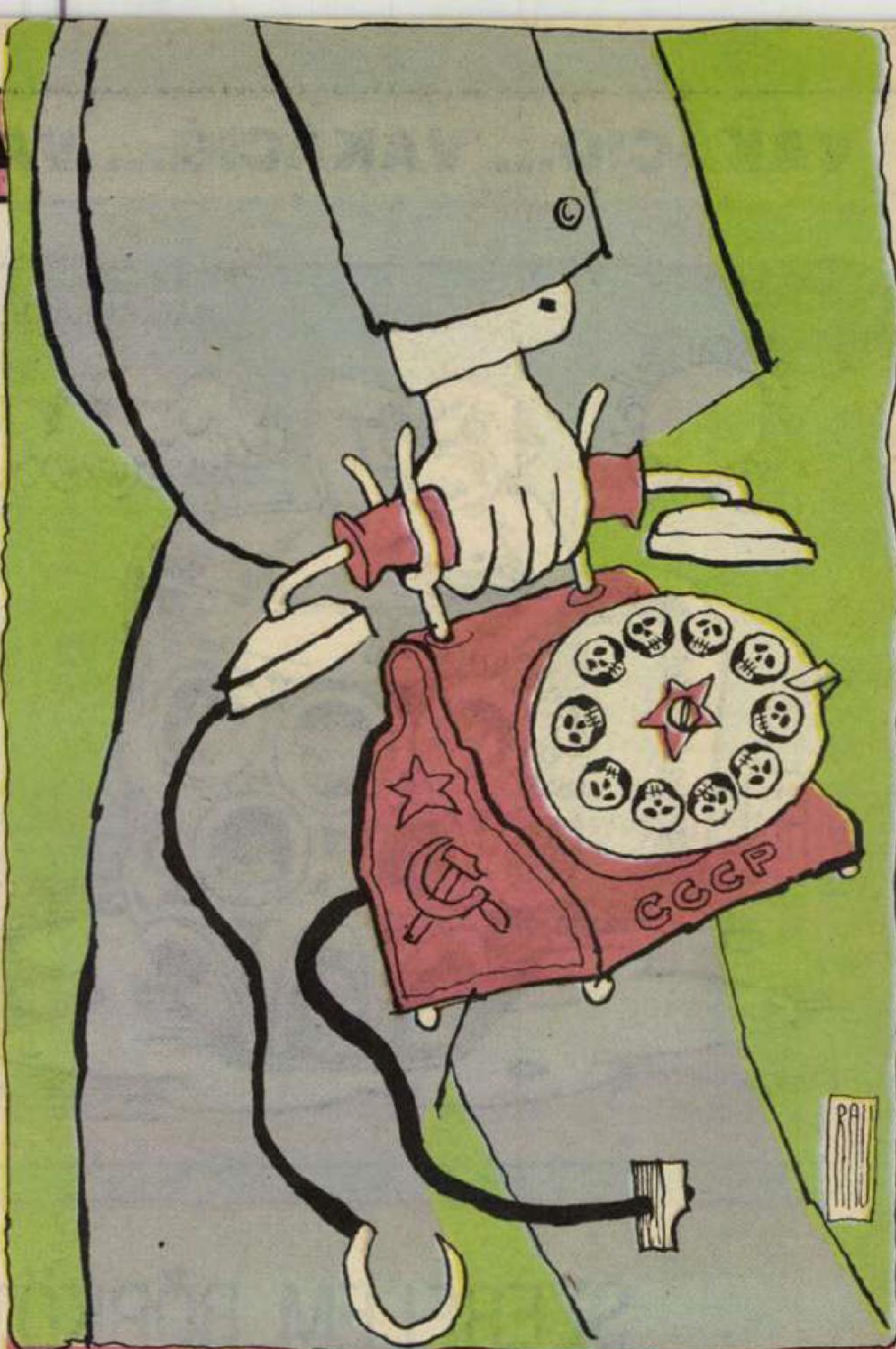
TÍZEN PÁLYÁZNAK NÉMETH MIKLÓS HELYÉRE

NYUGI, NEM A MINISZTERELNÖKIRE...

– Ez volna az a kis festői jugoszláv halászfalu, ahol egy kicsit lazíthatunk a hajszás hétköznapok után?!...

ELLOPTÁK SZTÁLIN TELEFONJÁT
aztán visszavitték, mert nem adott vonalat

PÁPÁRA VÁRVA

Közeleg a pápa... Közeleg az időpont... Budapest székesfőváros lakossága retteg, hogy a buzgó szervezők mivel lepik még meg, ezért – megnyugtatásul – cáfolva néhány mendemondát, rém- és álhírt, sutyorgást, közzétesszük a következőket.

Nem igaz, hogy a Szépművészeti Múzeumot szőröstül-bőröstül átköltöztetik a Műcsarnokba, amit – mivel zavarja a kilátást –, a Mezőgazdasági Múzeumba raknak át, téglánként.

Nem igaz, hogy a Hét vezért, lovastul az Állatkertben szállásolják el.

Nem igaz, hogy nemzetünk nagyjainak szobrait a Nyugati pályaudvarra helyezik.

Nem igaz, hogy Gábriel arkangyal szobra a Városligeti tavon csónakázik ez alatt az idő alatt.

Nem igaz, hogy a Parlamentet impozáns látványosságként a Hősök terére telepítik, a pápai tribün mögé.

Nem igaz, hogy Budapest székesfőváros egész úthálózatát felbontják Őszentsége látogatásának idejére.

Nem igaz, hogy a Dózsa György úti háztömböket a Közlekedési Múzeumban fogják tárolni.

Nem igaz, hogy a látogatás ideje alatt szüneteltetik a tömegközlekedést. Működni fog a Libegő, és az Apostolok Lova.

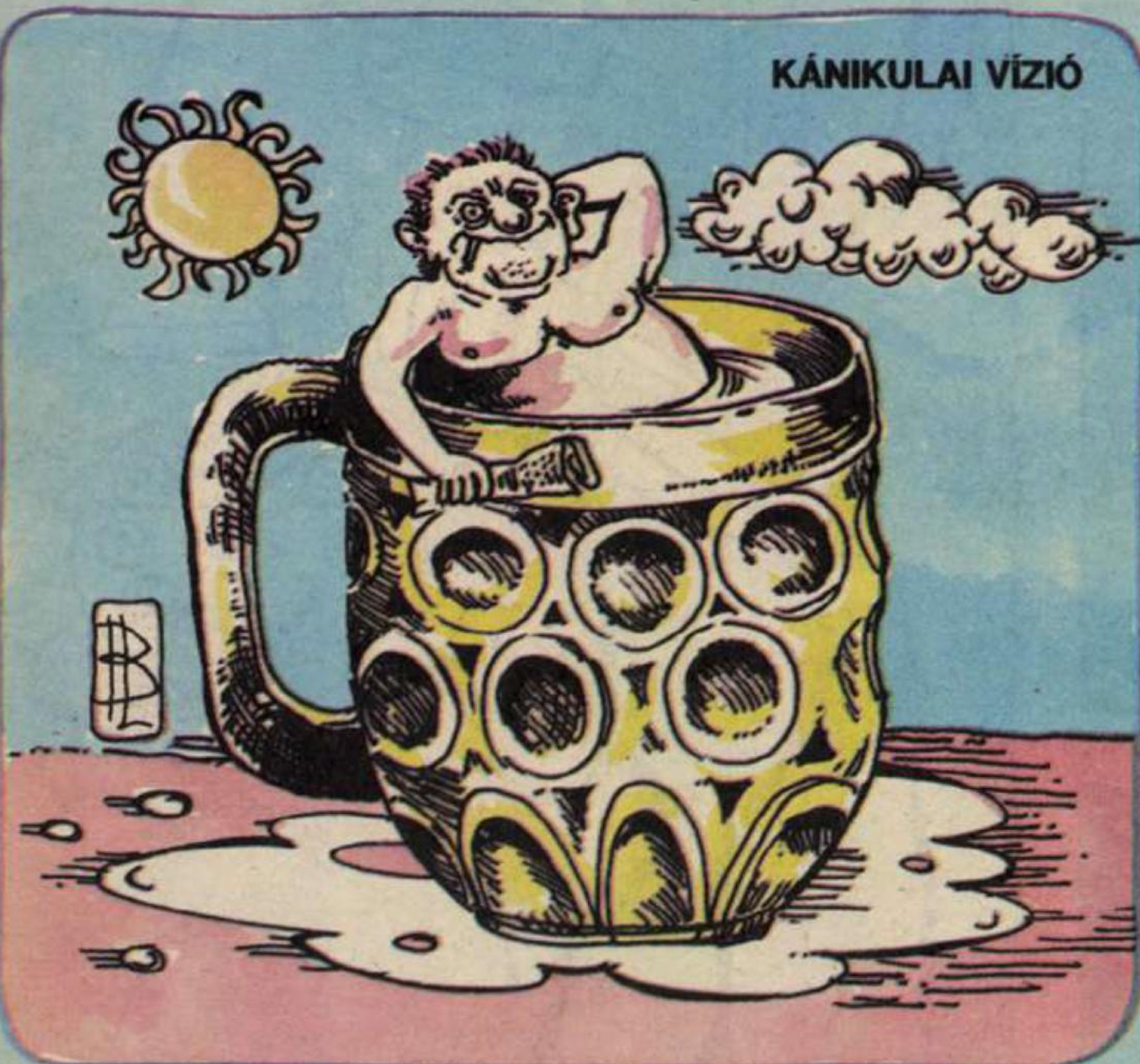
Nem igaz, hogy Őszentsége látogatásának ideje alatt nem lesz víz, villany, gáz.

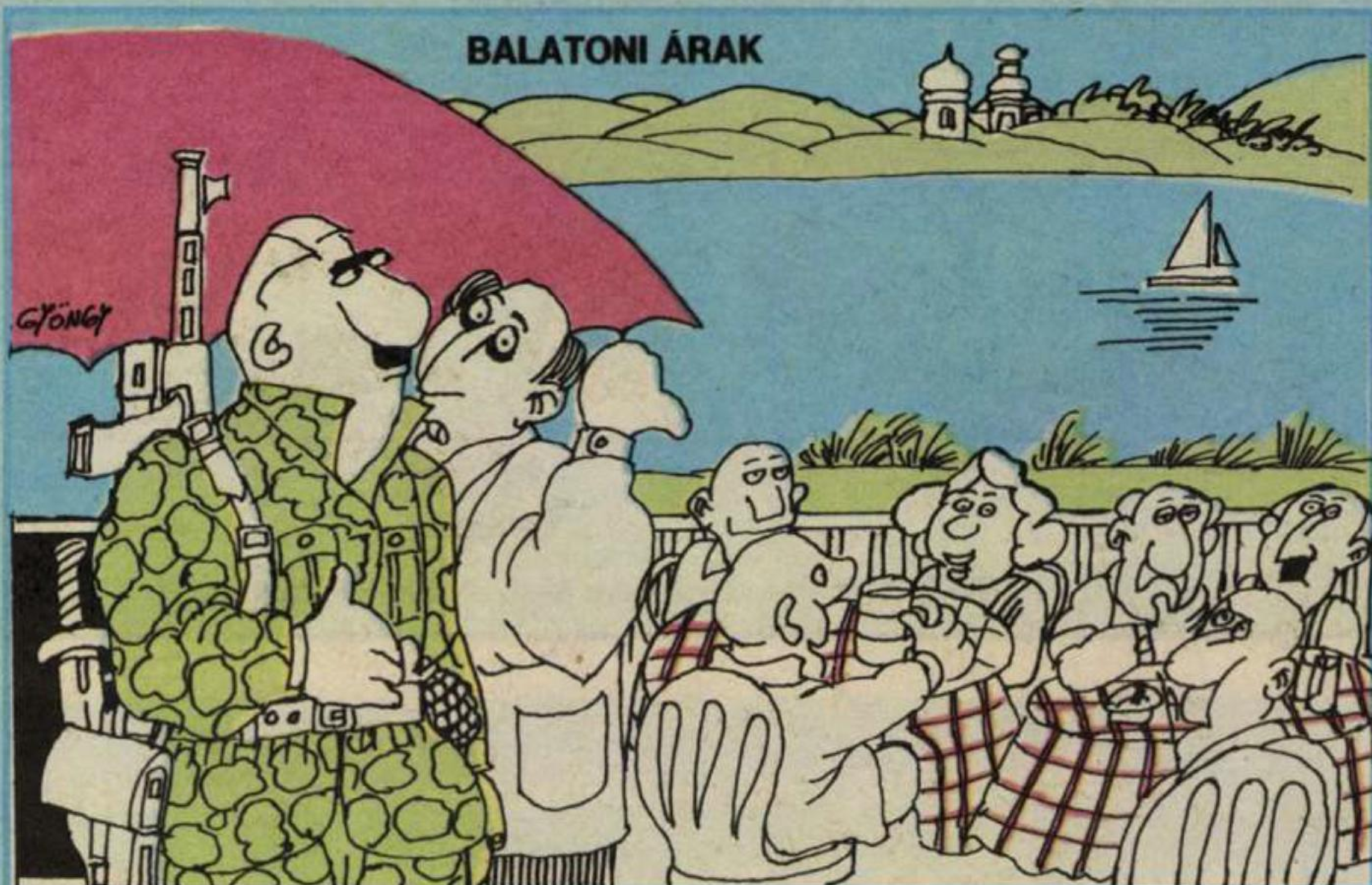
Nem igaz, hogy az Őszentségét szállító katonai helikopter biztonságos landolása érdekében, megszüntetik a hatodik kerületet.

Nem igaz, hogy a kufárok, zsebmetszők és egyéb huligán kókler, kupcihér elemek Kánaánja lesz Budapest székesfőváros.

Nem igaz, mi lesz itt.

Murci

– Főnök! A bal kettesnél kellene behajtani a számlát...

SZERELEM BŐRKÖTÉSBEN

A felügyelő felnézett. Az emberke kissé félszegen, görnyedten állt előtte, hóna alatt egy hatalmas bőrkötésű könyvvel.

– Üljön le – kínálta hellyel a felügyelő. – Hallgatom.

Az emberke leült, a hatalmas könyvet féltőn ölébe vette, lesütötte szemét és sírva fakadt.

– Mintaházaspár voltunk – zokogta. – Amálom és én úgy szerettük egymást, ahogy könyvkötő és felesége még soha ezen a világon. Olyanok voltunk, mint egy turbékoló gerlepár, amíg el nem vállaltam azt az átkozott munkát.

– Betört? Lopott? – csillant fel a felügyelő szúrós szeme.

– Hacsak az lett volna – patakzott az emberke könnye –, még ma is boldogan élnénk Amálom és én. Mint említettem, könyvkötő vagyok. Egy napon romantikus-szerelmes regényeket hoztak újrakötés végett. Tudja, azokat az olcsó kis füzetecskéket, és én marha elvállaltam.

– Magát lopták meg? – tért a tárgyra a felügyelő.

– Igen, de mégsem úgy, ahogy maga gondolja – hüppögött a könyvkötő. – Tudja, a feleségem beleolvasott az egyik füzetecskébe, én meg gyanútlanul még biztattam is, hogy vigye csak. Az asszony hamarosan rákapott. Először megtiltotta, hogy Amálnak szólítsam, merthogy ő Roxána. Egy reggel üvöltött, mert nem cirógattam a kelő nap sugaraival, nem ébresztettem madárdallal, omlós kaláccsal. Meghitt családi fészkünket, amelyet azelőtt úgy kedvelt, kopott kis lyuknak nevezte. Én szerettem a feleségemet, ezért új lakásba költöztünk, ahol fülemüleszóval, friss kaláccsal keltettem, de ő kinevetett, hogy pocakos vagyok és hullik a hajam. Én tornásztam, és eltűnt a pocakom, daueroltattam a hajam, hogy dús legyen, de ő rám sem nézett, csak olvasta azokat a romantikus ostobaságokat és pálmafákról, elcsattanó titkos csókokról motyogott. Egyszer aztán betelt a pohár! Ha csupán a könyvek között érzi jól magát, hát legyen. A margóvágóval szép vékony szeletekre vágtam, gondosan kiszárítottam, összefűztem és az ő hamvas bőrébe bekötöttem könyvnek az én Amálomat.

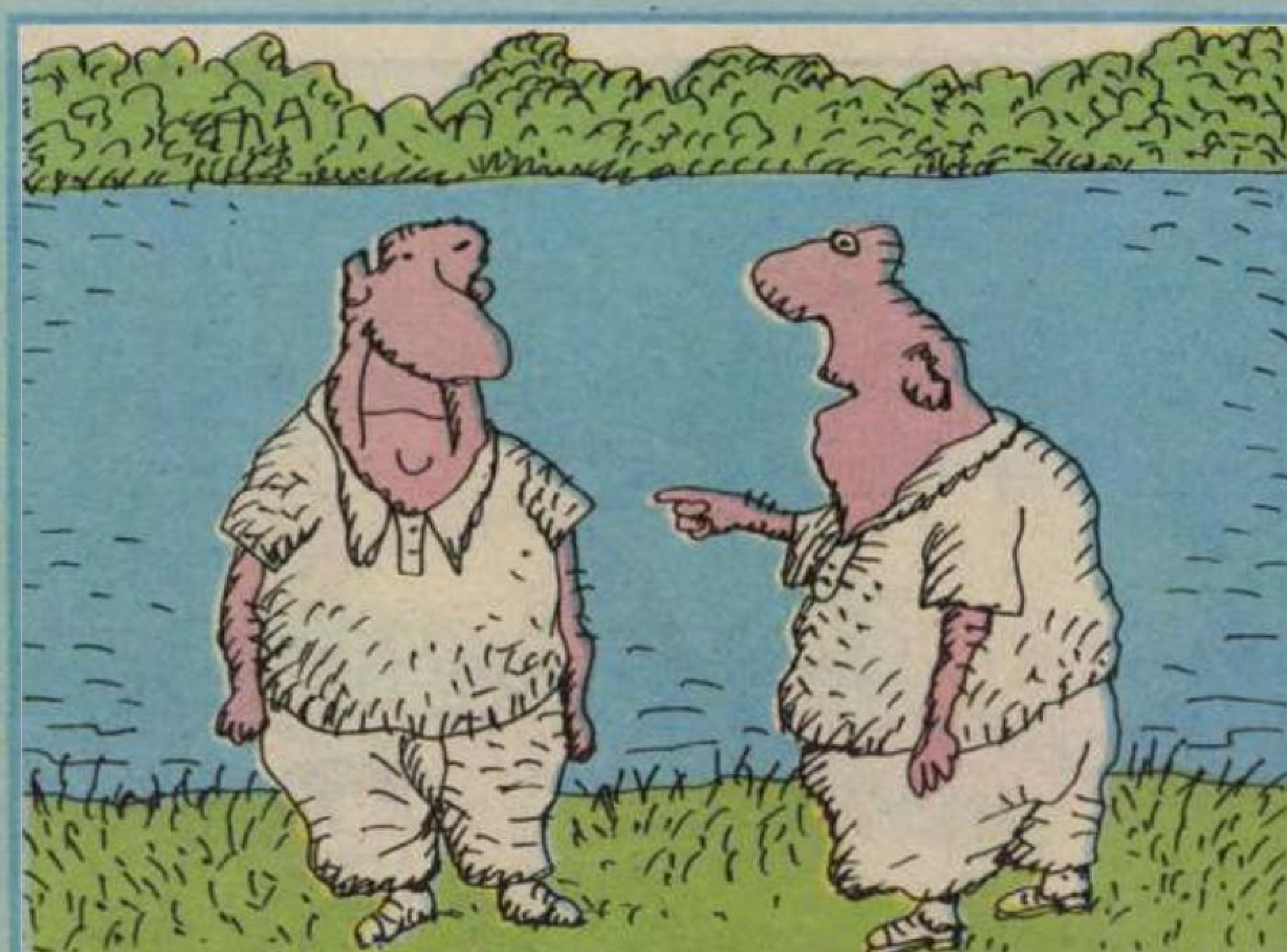
– Bekötötte könyvnek? – kerekedett ki a felügyelő szeme.

– A saját bőrébe – mutatott az ember az ölében fekvő könyvre.

A felügyelő nézte a megtört embert, a hatalmas könyvet, és már csak egy kérdése volt az üggyel kapcsolatban:

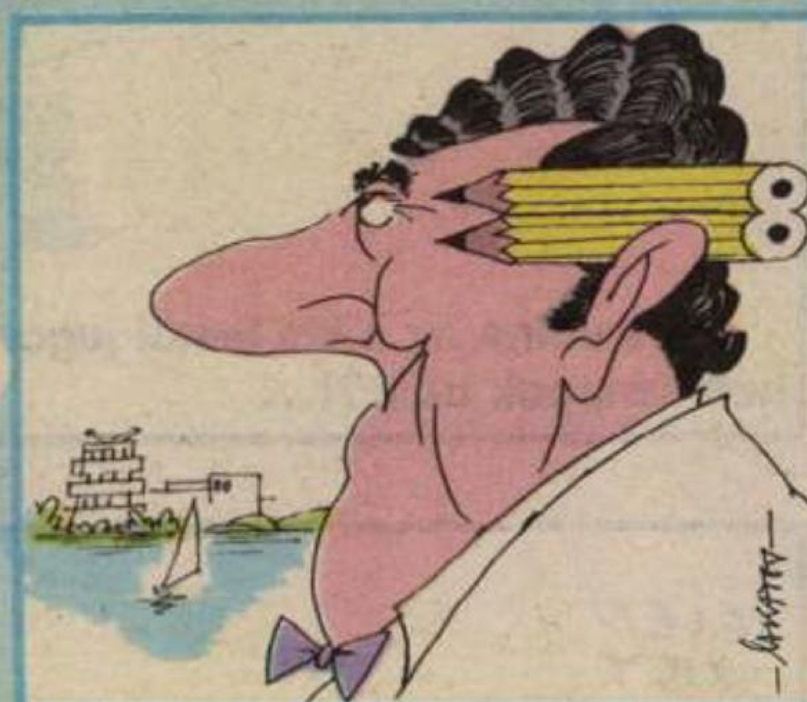
– Elvállalná az én feleségemet is?

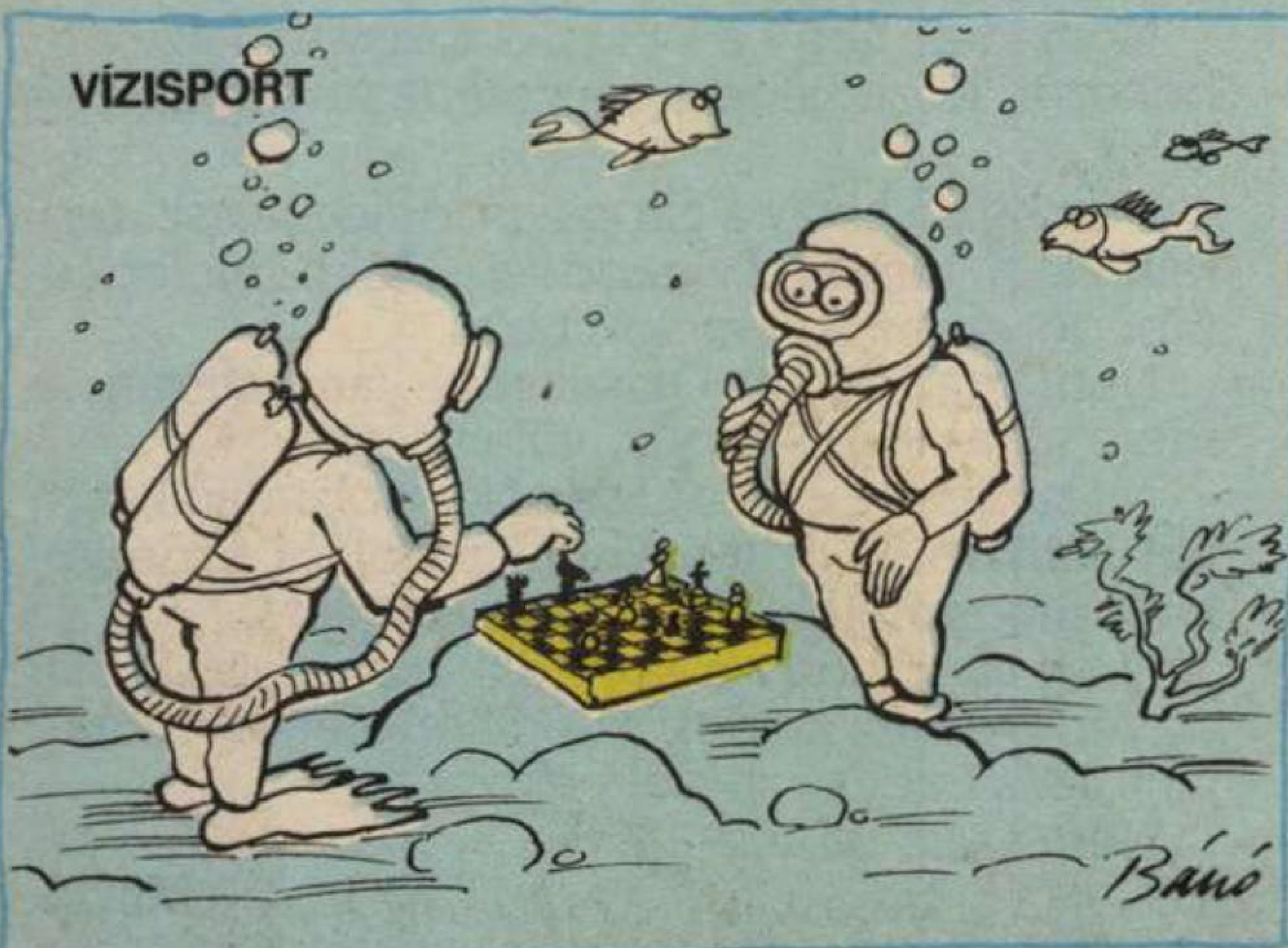
FARKAS MÁRTON

– Képzelheted mennyien voltak itt a hét végén, ha a feleségem lett a strand szépe!

BALATONI PINCÉR

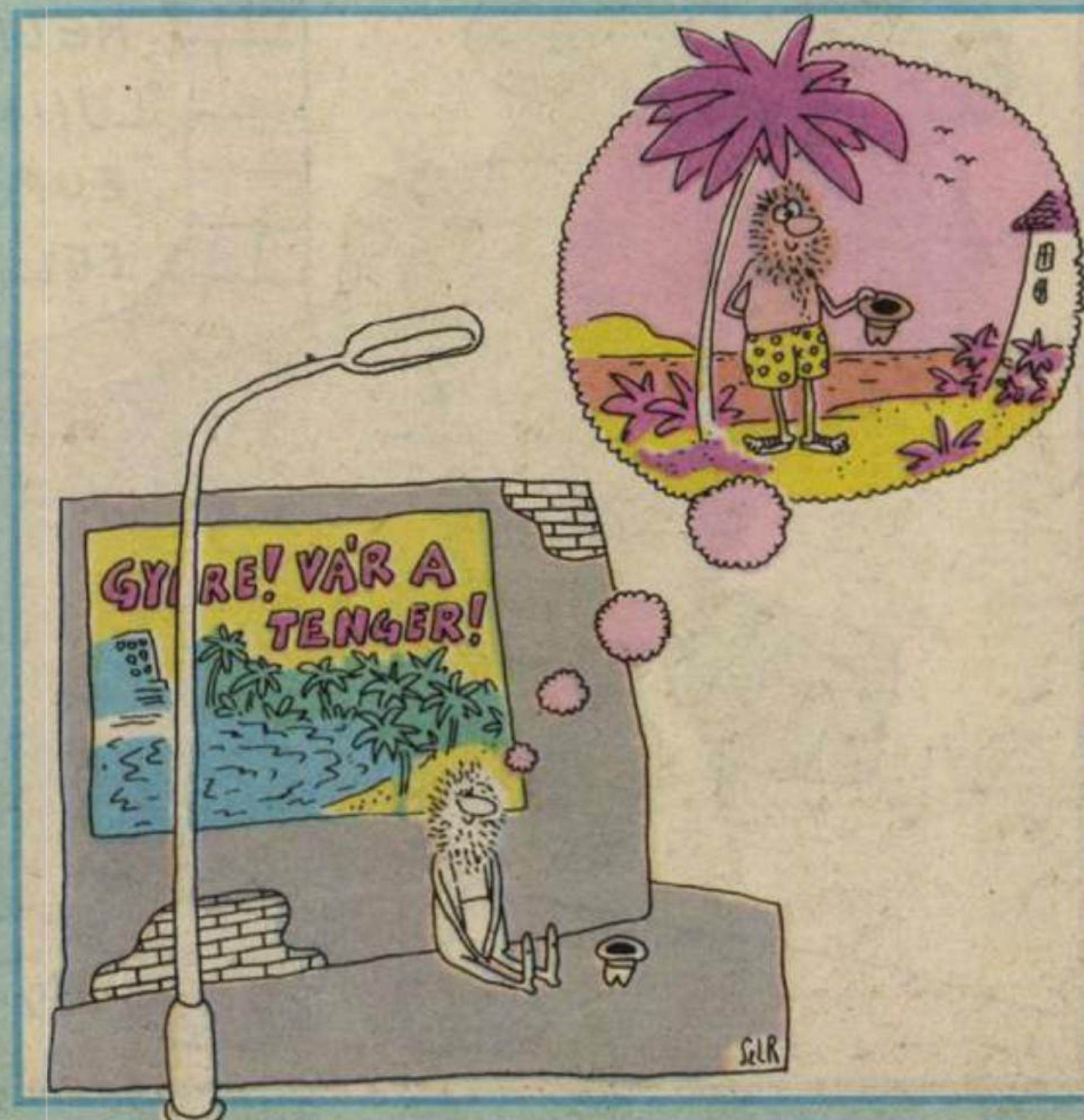

FÉRFISORS

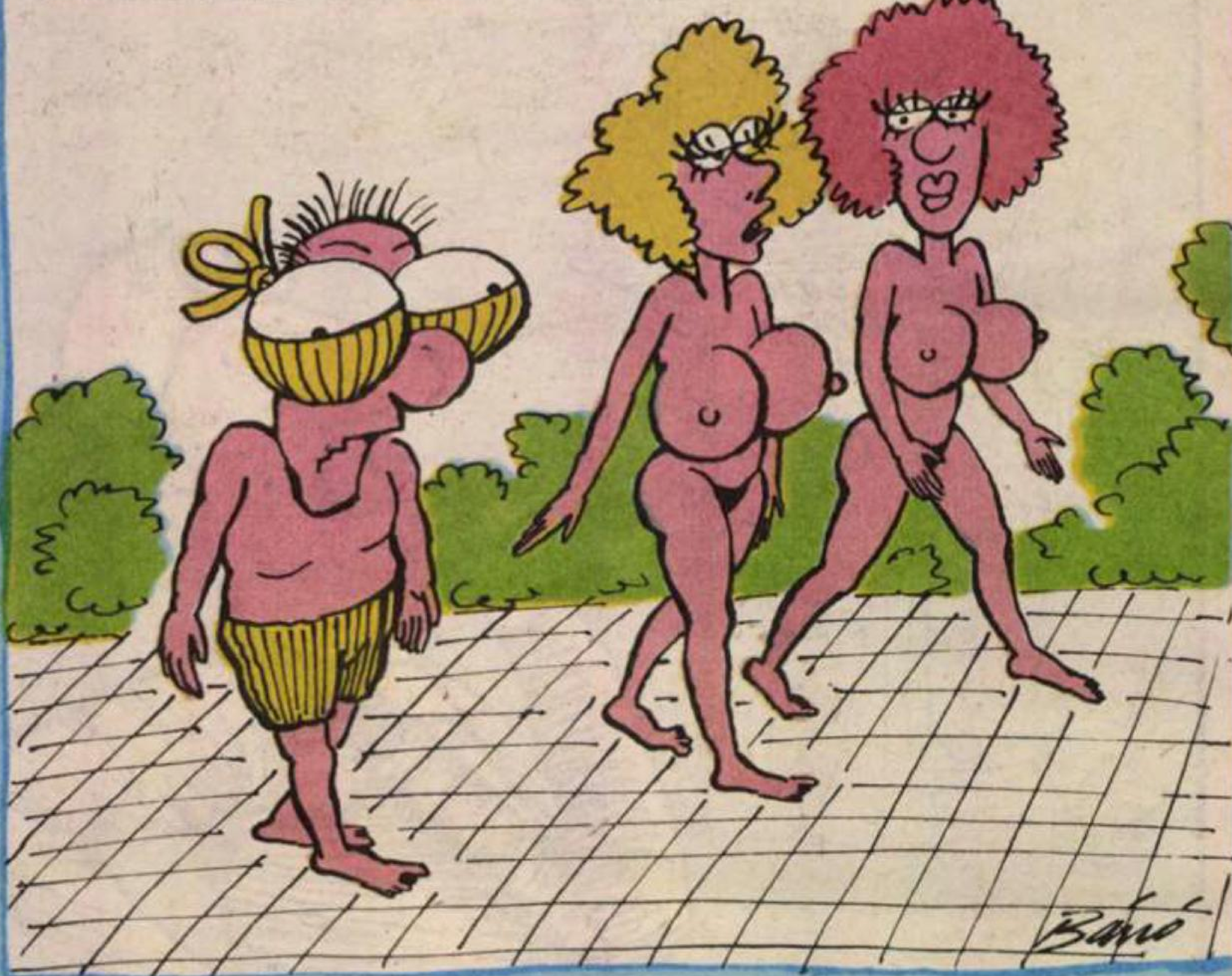
– Ilyen asszonnyal nem lehet élni! Képzeld, tegnap a fizetését az utolsó fillérig a kocsmában hagyta!

– Atyaisten! Álmomban sem gondoltam volna, hogy a kedves nejed iszik?!

– Dehogy iszik! Az én tartozásomat fizette ki!

SZEMVESZTESÉG ELLENI VÉDŐKOSÁR

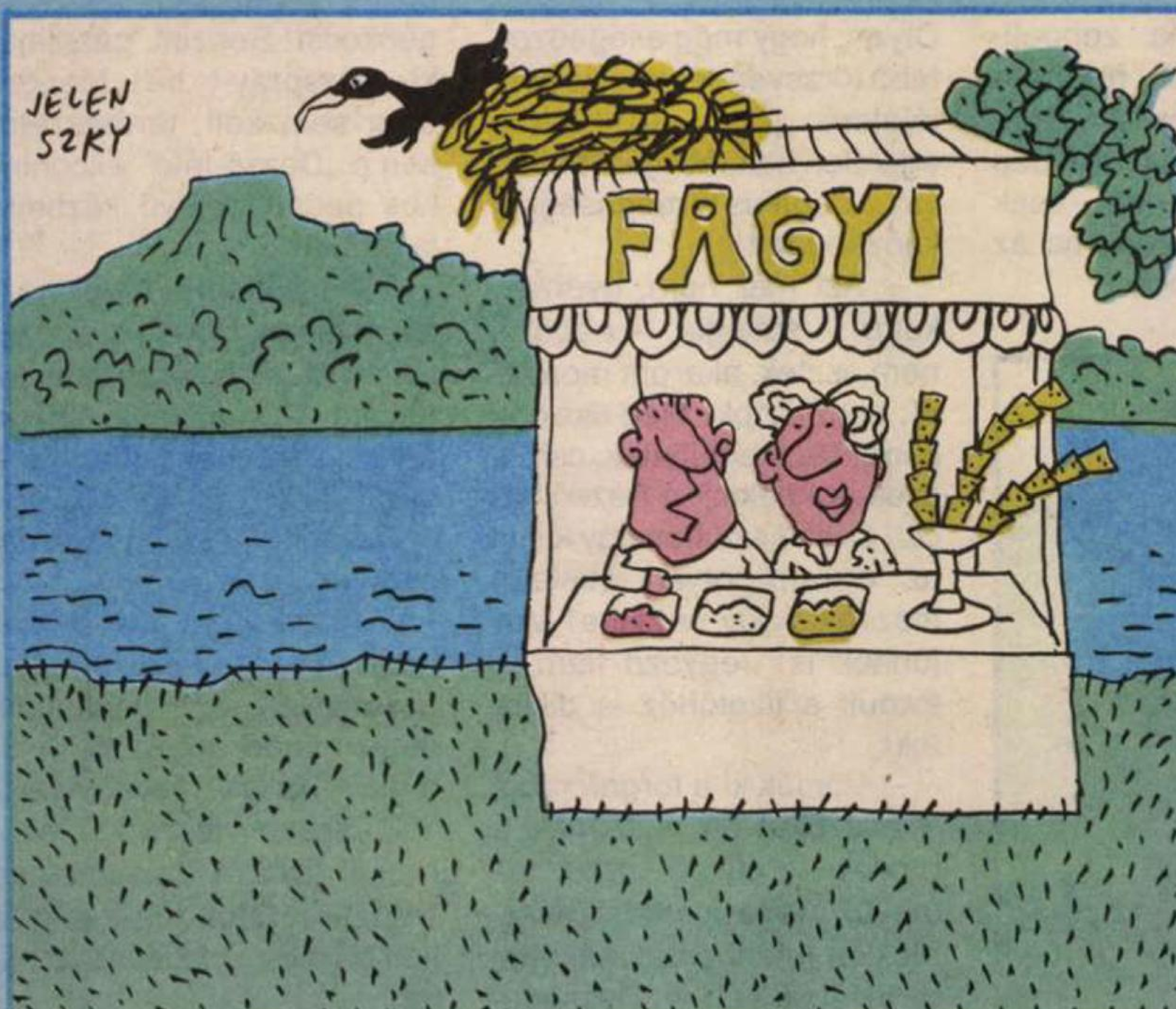

– Ezzel a telepítéssel igyekszünk enyhíteni a balatoni strandok zsúfoltságán.

MEGVÁLASZTOTTÁK A MISS HUNGARY '91-ET

UGYE KÉTHARMADOS TÖBBSÉGGEL?

– A lángossütőnél se nagyobb a forgalom, ott meg a kanalasgémek raktak fészket

A LUDAS MATYI SZÍNPADA

RIPORT A SZOBRÁSSZAL

(jelenet mecénásoknak)

Szereplők: RIPORTER, OPERATŐR, ASSZISZTENSNŐ, SZOBRÁSZ

ASSZISZTENSNŐ *(nyafog)* Már összevissza bökdöstek ezek a kis hegyes micsodák... Ugye, eltévedtünk, Jocóka?

OPERATŐR *(iránytűjét ütögeti)* Begerjedt az iránytűm. Mindig feléd mutat, Hédike.

RIPORTER Akkor a Hédike menjen előttünk...

OPERATŐR Nem akarok pánikot kelteni, gyerekek, de kullancs ment a kamerámba! *(ekkor érnek ki egy tisztásra és megpillantják a torzonborz szobrászt)*

ASSZISZTENSNŐ *(felsikolt)* Jeszszusom, egy jeti!

RIPORTER Pssszt! Ő az, a Mester!

OPERATŐR Nem akarok pánikot kelteni, Gézám, de biztos vagy ebben?

RIPORTER Ne hülyéskedj, Jocó, hiszen osztálytársam volt a Toldy Gimnáziumban... *(körülveszik a kopácsoló szobrászt, aki döbbenten mered Hédikére)*

SZOBRÁSZ *(rekedten)* Fogjatok le, fiúk! Két hónapja nem láttam nőt!

RIPORTER *(a mikrofonba)* Kedves nézőim, eljöttünk ide a kietlen természet lágy ölére, hogy elbeszélgessünk kortárs szobrászatunk legmarkánsabb alakjával, Gránit-Geller Lajossal...

OPERATŐR *(kamerájával a Hédikénél lévő térképre közelít)* Nem akarok pánikot kelteni, de hová lett innen a hegy?

SZOBRÁSZ *(az előtte tornyosuló kőtömbre bök)* Ennyi maradt belőle...

RIPORTER Min dolgozol éppen?

SZOBRÁSZ Ebben a sziklában kell lennie a szobromnak *(kalapálni kezd)*

RIPORTER Milyen szobornak?

SZOBRÁSZ *(kalapál)* Egy kis kalapácsos emberkének...

ASSZISZTENSNŐ Biztos, hogy ebben a sziklában van?

SZOBRÁSZ Muszáj ebben lennie, mert a környéken ez volt az utolsó hegy...

RIPORTER Egyébként kapsz megrendeléseket?

SZOBRÁSZ Évek óta egyet sem.

RIPORTER Akkor miből élsz? Mit eszel?

SZOBRÁSZ Találok idekint szamócát, makkot, kakukktojást...

ASSZISZTENSNŐ Hát ez szörnyű... meleg van itt... *(gombolkozik)*

SZOBRÁSZ *(Hédikének)* Tarthatnánk egy közös szabadtéri tárlatot...

RIPORTER Jönnek ide műértő látogatók?

SZOBRÁSZ Hébe-hóba egy-egy turista. Jönnek, kérdezősködnek.

RIPORTER És mit kérdeznek tőled a leggyakrabban?

SZOBRÁSZ Hogy merre van a legközelebbi falu.

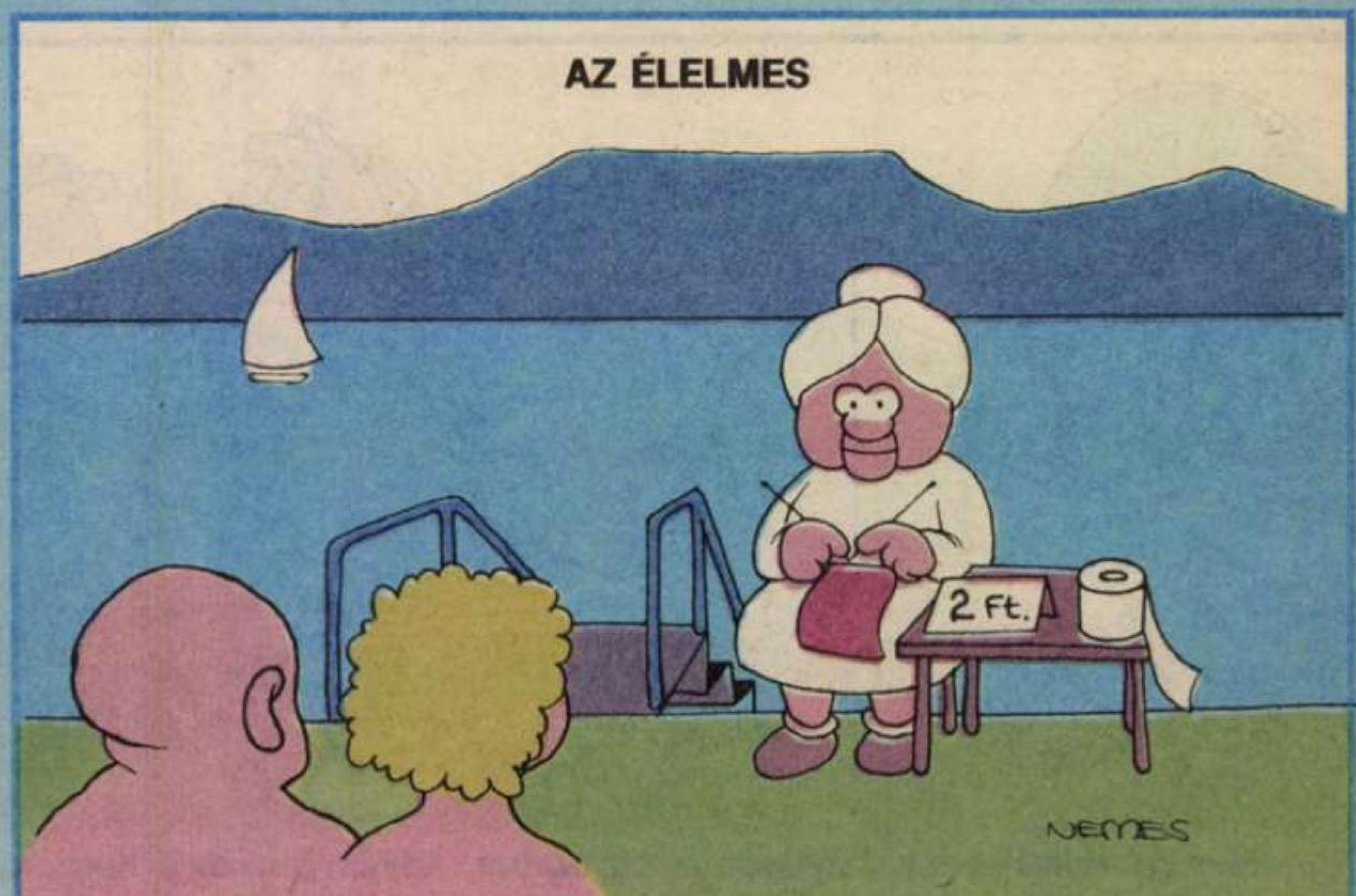
RIPORTER Még egy utolsó kérdést engedj meg... Merre van a legközelebbi falu?

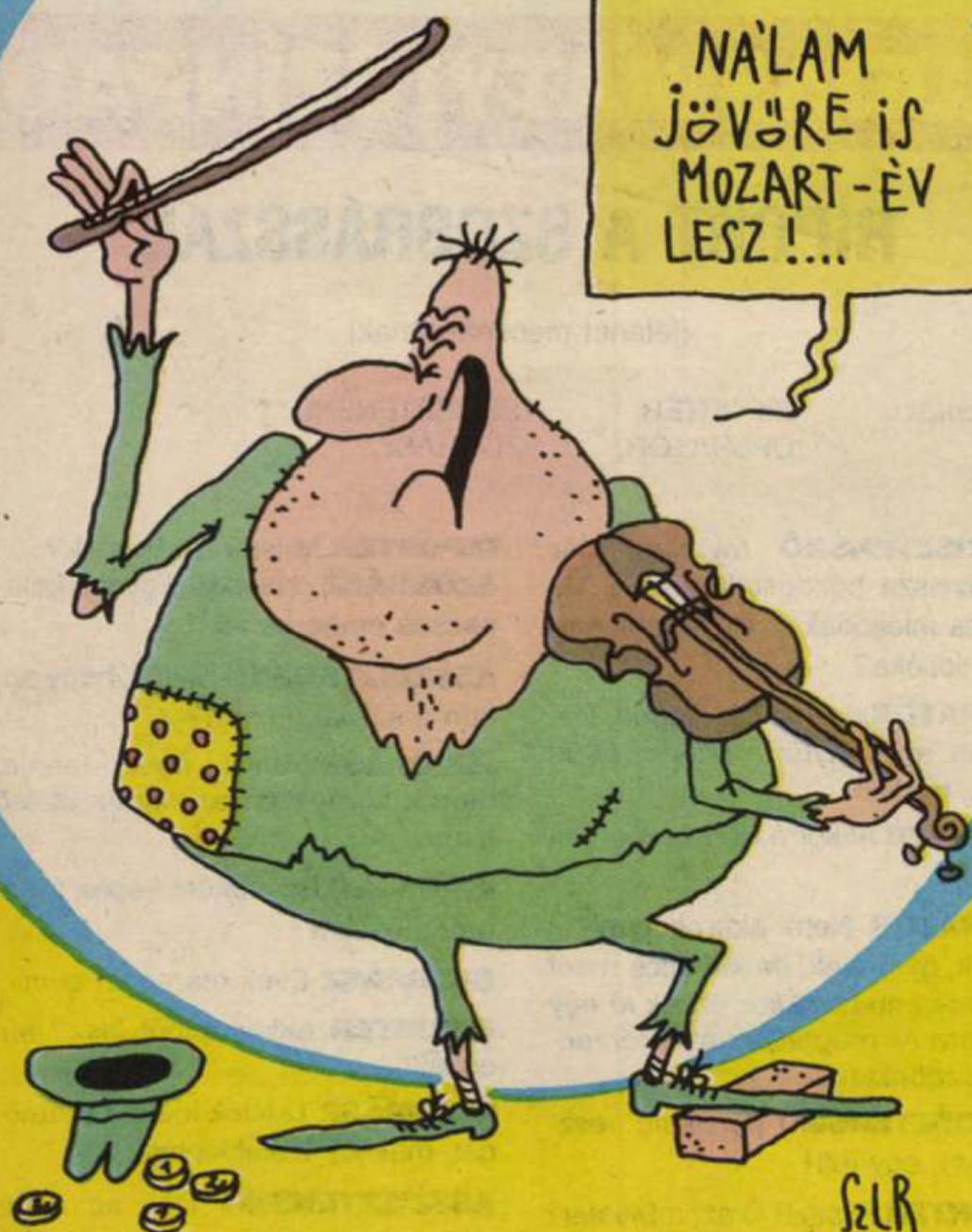
SZOBRÁSZ *(mutatja)* Az ösvényen végig kábé tíz kilométer, de úgy toronyiránt csak másfél... *(a tévések már rohannak is)* Vigyázzatok, ott a szakadék!! *(zuhanás, csörömpölés)* Ezen a héten ők voltak a tizenötödikek... *(újabb strigulát vés a kőtömb oldalára)*

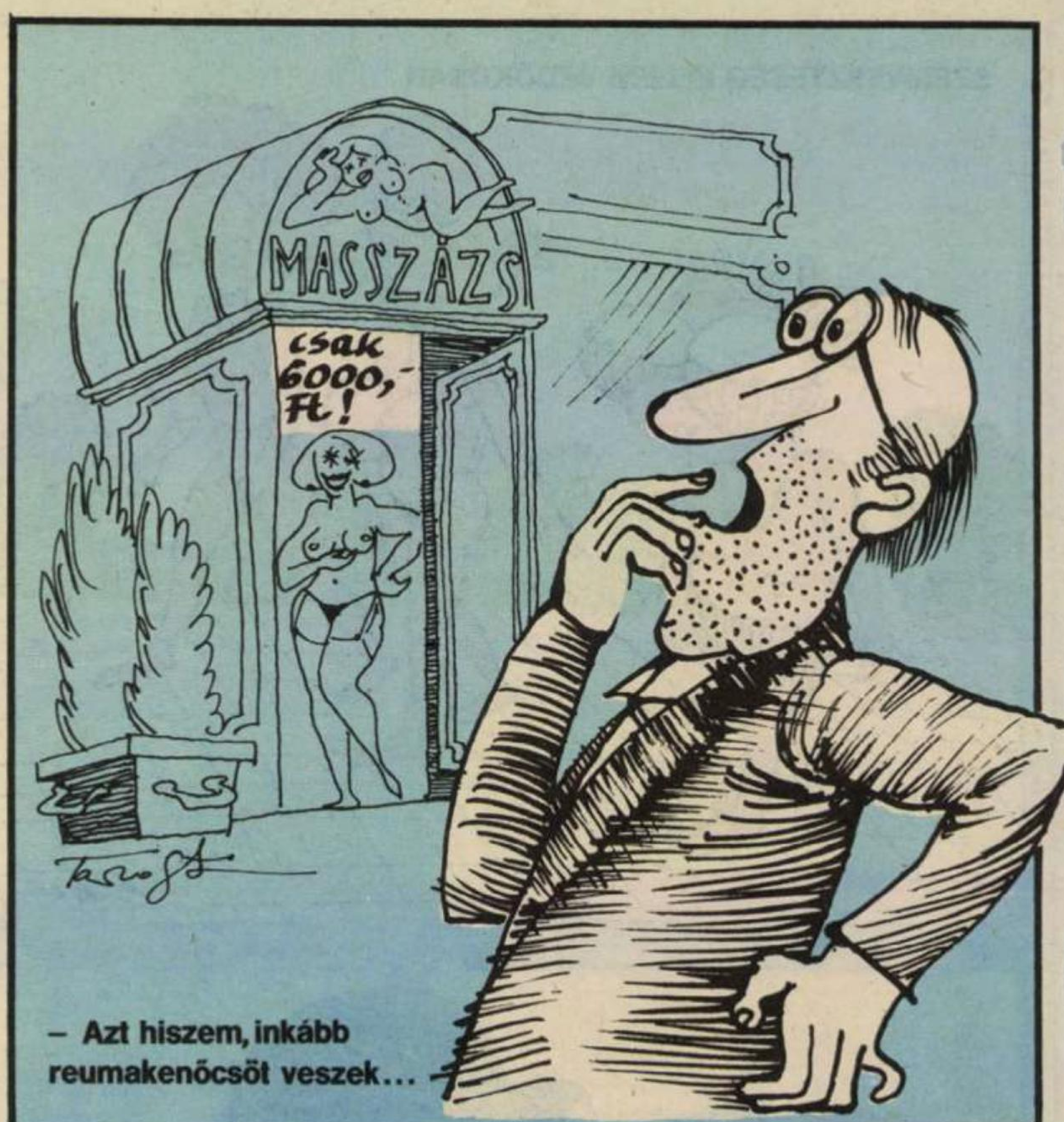
(kőporfüggöny)

WALTER BÉLA

AZ ÉLELMES

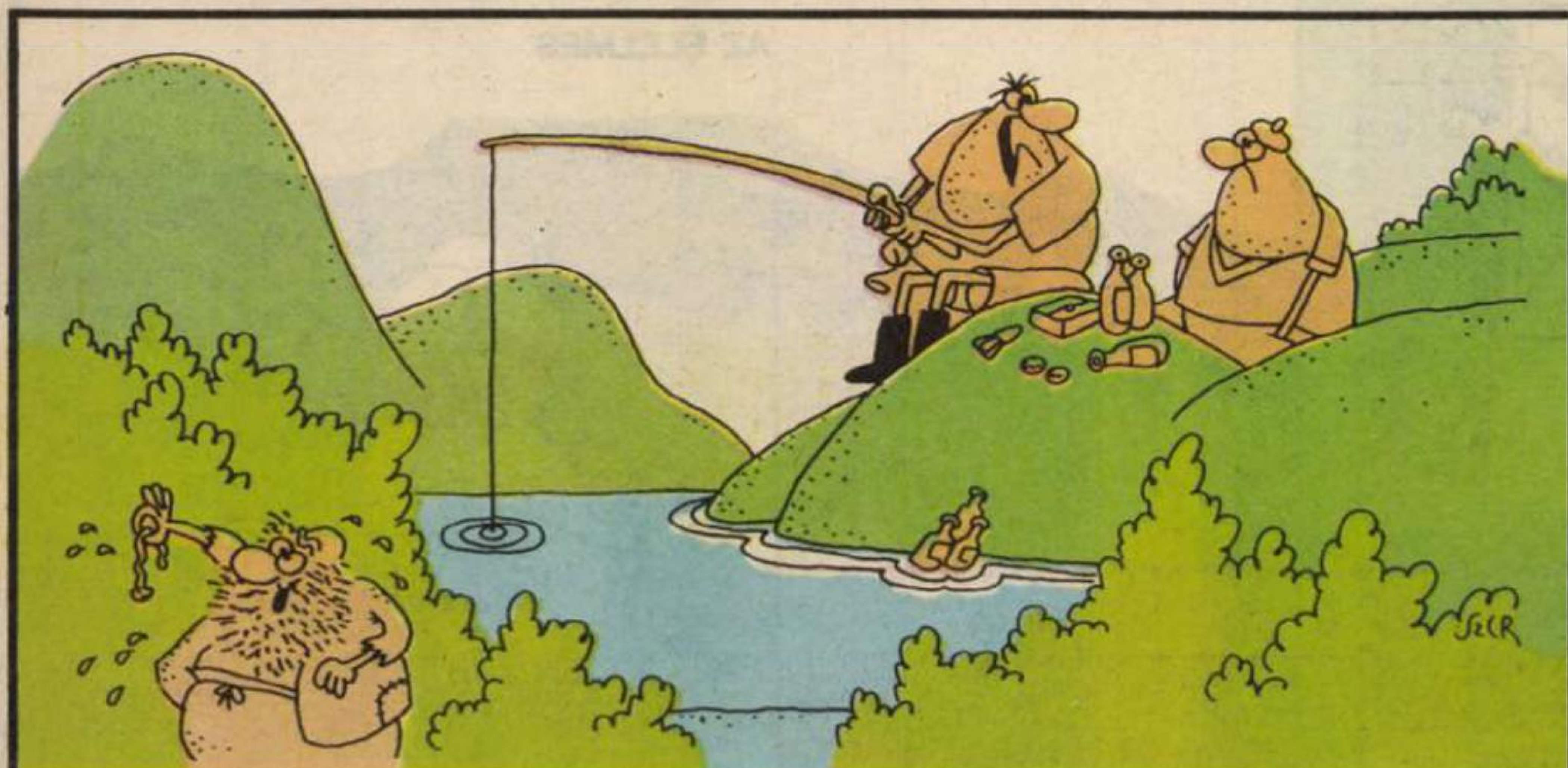

– Azt hiszem, inkább reumakenőcsöt veszek...

– Ugyan már, te mindig pesszimista vagy, nyugodj meg ebben a rendszerben is mi leszünk a húzóágazat

– Már sportolni sem tud nyugodtan az ember: folyton leeszik a horgomról a kukacot

GÁZT NEKI!

Méltánytalanul, de ennek ellenére rendszeresen mellőzött feltaláló barátom – a Dezső – indulatosan verte tenyerével a talponálló söntéspultját. Az, hogy ezt bal kezével tette, nem jelentett semmilyen ideológiai hovatartozást, csupán azt, hogy jobbja foglalt volt. Volt benne egy nagyfröccs.

– Nem fogok zeppelinen utazni, nem és nem! – harsogta.

– Miért utazna zeppelinen a Dezső úr? – firtatta a csapos, miközben azt latolgatta, hogy – törzsvendég ide, törzsvendég oda – csak kidobja ezt a Dezsőt, ha az tovább hangoskodik!

– Az van az újságban, ökörke – vette vissza Dezső a szót –, hogy ezután gázzal fognak működni a pesti buszok! Na, mi lesz akkor? Akkor zeppelin lesz! Abban is gáz volt!

– Várjon csak, Dezső úr – locsogott újra a csapos –, még azt is megéljük, hogy alkohollal fognak jár...

Nem folytathatta tovább, mert ebben a pillanatban iszonyatos dolog történt! Olyan, hogy még a legedzettebb törzsvendégeket is páni félelem járta át; Dezső egyetlen halálhörgést hallatva... tragikus hirtelenséggel kijózanodott!

– Azt már nem, gyermekeim! – suttogta. – Abból ti nem esztek, akarom mondani: nem isztok! Még csak az kéne! Na megálljatok, csibészek, ad nektek a Dezső bácsi! Csak tisztuljon egy kicsit az agyam, olyan ötleteim lesznek, hogy na! Aha! Már jönnek is! Jegyezd fiam, – fordult a fizetőhöz –, diktálok!

– Vonják ki a forgalomból a buszokat és állítsanak a helyükre trolikat! Ezeket az utasok fejlesztette bioáramokkal lehetne üzemeltetni, természetesen a „Dezső-féle" hypermagnetofictiós mágneses katalizátor közbeiktatásával!

A metróban azonnali hatállyal meg kell szüntetni a villamos üzemmódot, helyette az Astoriánál tesztelt vízi vontatást kell alkalmazni! Tudom, hogy a technika mai szintje ehhez még kevés, de ha a „Dezső-féle" turbógravitációs vacuumdűznit alkalmaznák, akkor egycsapásra elhárulna minden akadály!

Aztán itt van még az a sok bűzös kipufogójú személygépkocsi! Benzint, gázolajat ki, gázspray-t be! Mondanom sem kell, természetesen a „Dezső-féle" excentrikus pedálleffentyű közbeiktatásával!

– Dezsőkém! – hajolt hozzá estében Dönci, aki mellesleg kazánkovács és alkoholista –, mi lesz akkor, hukk... ha nem jön az a gáz...?!

Dezsőnek arcizma sem rezzent.

– Akkor nem jön! Akkor majd jön az a híres magyar ásványvíz! Azt tankolunk majd minden járműbe! Hunyadi János ásványvizet!

S lassan visszatérő delíriuma dacára diadalmasan betűzte a falon lógó megfakult békebeli plakát szlogenjét:

„– Jo-go-sitv-ány nélk-ül ha-jtja..."

BODNÁR GYULA

HAZAI... HAZAI... HAZAI... HAZAI... HAZAI...

RECESSZIÓ

– Már megbeszéltük: ebben a gazdasági helyzetben legfeljebb kétszer...

VISSZACSERÉLT RÉGI UTCANÉVTÁBLÁK

– Hát maga honnan került elő, papa? Azt hittük, eltévedt...
– Hála a régi tábláknak, így már kiismerem magam!

KÖRNYEZETVÉDELMI SZLOGEN AZ ALULJÁRÓBAN:

NE SZENNYEZD AZ IRODALMAT!

ANGYALBŐRBEN

– Hetek óta sehol egy zendülés, öngyilkosság vagy újoncverés! Hát mi ez? Katonaság vagy KISDEDÓVÓ?!!?

MIKRO-EXPO

– És most tekintsék meg a mikroszkópon keresztül, szerény méretű világkiállításunkat!

INTERJÚ A JÁRDASZÉLEN

...– Micsoda?! Hogyhogy mit akar a Kata a Lizától?! ...– Várjon kicsit, míg lehalkítom a rádiót. ...Na! Jaj, de türelmetlen, kiskezitcsókolom! Úgy rendelkezik, mintha egy unatkozó taxissal lenne dolga! ... – Kérdezni szeretne? Megáll az ember esze! Nincs két másodperce, hogy leparkoltam és már jönnek szórakozni! Ugye a TV-től van, drága? Rögtön gondoltam. Igen. Abból, hogy olyan erőszakosan kérdez. ... – Szóval nézze kezitcsókolom, halvány benzingőzöm sincs, hogy mit akar a Kata a Lizától! Nem voltam ott, sem akkor, sem máskor!

...– Hogy magácska azt kérdezte, hogy „katalizátor"? Ühüm. Szóval maga tisztán ezt mondta, csak én értettem rosszul, mivelhogy bömbölt az autórádióm. No nézze; azért szólt hangosan, mert kissé nagyothallok! ...Nem, nem zavar a vezetésben, csak az olvasásban. Most meg min csodálkozik? A felolvasott szövegből csak a nagybetűvel szedetteket hallom, a kisbetűs részeket nem! Nézze, én nem tudom, hogy maga miért nálam keresi ezt az akármit? Én nem hordok ilyet magamnál, ...habár a feleségem néha szokott rámolni a kocsiban...

...– Miért állítsam le az autót?! ...Büdös a füstje? Ha most nem itt kérdezősködne, akkor nem szívná! Miért nem azt az audist nyaggatja ott, a túloldalon? Értse meg, ha ezt a vacakot leállítom, az életben ez többé be nem indul! Csípi a szemét az ólomgőz? Nem tudom mit szólna, ha a sógorom Trabantja mellett állna! Abból nem is gőz jön, abból már ólomkatonák potyognak! A belvárosi lurkók alig várják, hogy elhajtson a játszótér mellett!

...– No, ide figyeljen, lelkecském! Ha tudni akarja, nekem nem passzió ez a kocsi, hanem ortopédiai okok miatt van szükségem rá. Én ugyanis hátrányos helyzetű gyalogos vagyok! Azért vagyok az, mert én hatvankettes cipőt hordok. Én gyalog nem tudok átmenni a zebrán, mert mire a felezővonalhoz érek, a cipőm orrára már ráállnak a szemközt zöldre várakozók. Hát ezért kell nekem a kocsi...

...– Különben is, ha jól emlékszem; – az előbb még valami katalizátor felől faggatott. ...Hogy beépíteném-e? Ne vicceljen, nekem benzinre is alig telik! ...Azt mondja, vegyek példát a főpolgármester úrról, mert ő elektromos autóval közlekedik?! Oké, hölgyem, oké! Rendben van. Tudja mit? Istenuccse beépítem azt a micsodát, ...de csak egy feltétellel! Akkor, ha majd a környezetvédelmi miniszter elektromos ráján fog szörfözni a Balatonon!

B. GY.

FÜRDŐVENDÉG CSALOGATÓ

NYÁRI JÁTÉKOK

– Félreértés az egész – ezt Marley mondta, a színészszervező, akivel a Körúton találkoztam, mikor egy kocsmából kilépett. Kijelentése megnyugtatott, hiszen Marley közismert antialkoholista. (Ezt tőle magától tudom.)

– Drága öregem – ragadtam meg a karjánál fogva, amitől a hóna alatt tartogatott pezsgő a járdán összetört. – Épp te kellesz nekem. Nyári játékok keretében Csehovot rendezek és szükségem lenne egy sirályra.

Marley a homlokát ráncolta.

– Férfira? – kérdezte.

– Igen. Olyan középkorúra.

– Rendben van – bólintott. – Holnap elküldök hozzád három remek színészt, aztán majd te kiválasztod közülük az igazit.

Másnap, amikor beléptem az irodámba, már ott várt az első. Szinte kiköpött sirály volt. Fehér tollú és kecses.

– A Sirályról lenne szó? – kérdezte ridegen.

– Igen. A főszerepről.

– Hány előadás?

– Nyolc.

– Anyagilag?

– Tízezer.

– Tárgytalan – közölte és távozott.

Dél körül jött egy kecske.

– A sirály vagyok – közölte a kecske. – Zabtornyai, a sirály.

Egy csokor virágot, biztos ami biztos, elhúztam mellőle.

– Úgy gondolja, hogy alkalmas a szerepre? – kérdeztem.

– Hogyne lennék – mekegte felindultan. – Én a legjelesebb magyar állatutánzó művész vagyok.

– Kecske volt már? – érdeklődtem tovább.

– Kecske? Kecske kérem nem voltam. Az ilyen feladatra alkalmatlan vagyok.

Alig vártam a harmadik színészt. Vele délután találkoztam a folyosón. Kopasz volt, púpos és egy tükör előtt görnyedezett.

– Homlokunkon győztes koszorú – mondta üdvözlésképpen, amikor meglátott. – Hol rendezzük a darabot? Biztos siker.

– Kiskegyed, kicsoda? – csodálkoztam el.

– III. Richárd vagyok, és a legjobb magyar Vecsera Kázmér – vigyorgott. – Illetve fordítva.

– Kérem, itt valami tévedés történt. Nekem sirály kell, nem Richárd.

– Úgy döntöttem, hogy gazember leszek. Csak Glostert játszom – erősködött.

– Akkor hát, nincs szükségem magára – feleltem és beszálltam a liftbe.

– Talán megpróbálhatnám egy kicsit sirályosra venni a figurát – hallottam még a nyamvadt vinnyogását, valahol az első emelet közelében.

Később találkoztam a színészszervezővel. Marley részeg volt, hogy ezen kezdjem. Tökrészeg, akár az ajtószeg.

– A látszat csal – kiabálta már messziről.

– Pocsékok voltak a színészeid – támadtam rá.

– Nem baj – felelte két csuklás között és továbbállt.

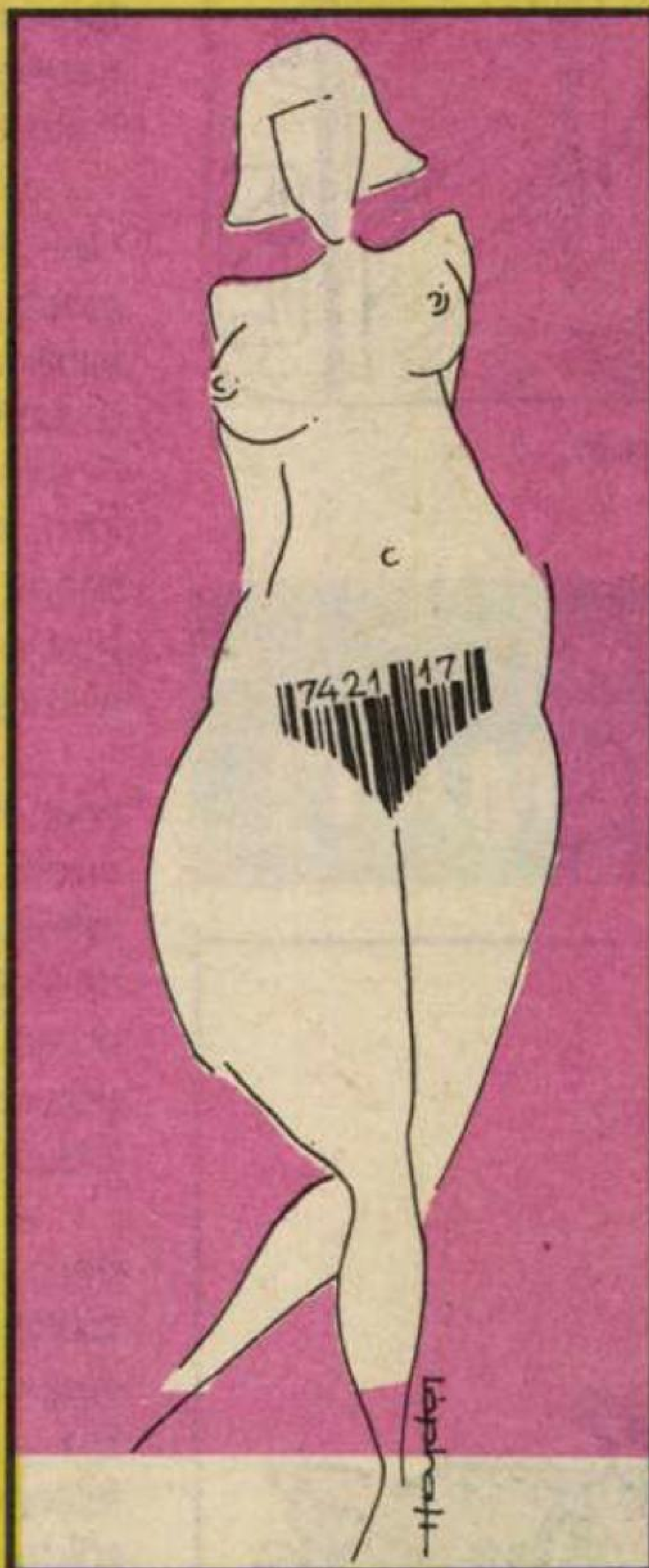
A Sirály rendezéséről lemondtam. A Balekot fogjuk előadni Feydenautól. Hallottam, hogy a neves színészt, Rozogit, csalja a felesége. Holnap felhívom, és felajánlom neki a címszerepet.

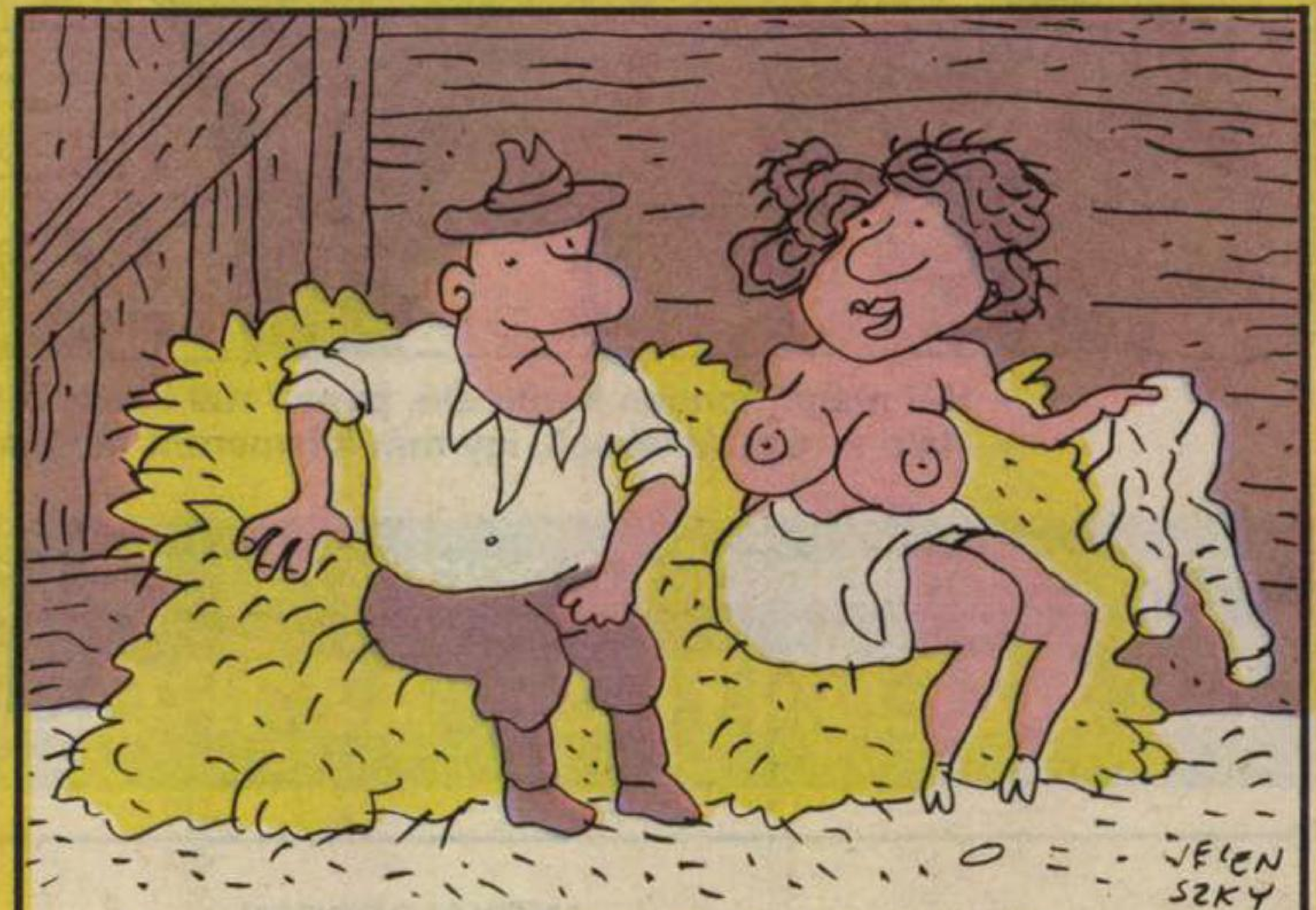
ZSILA ÁKOS

HŐSÉG

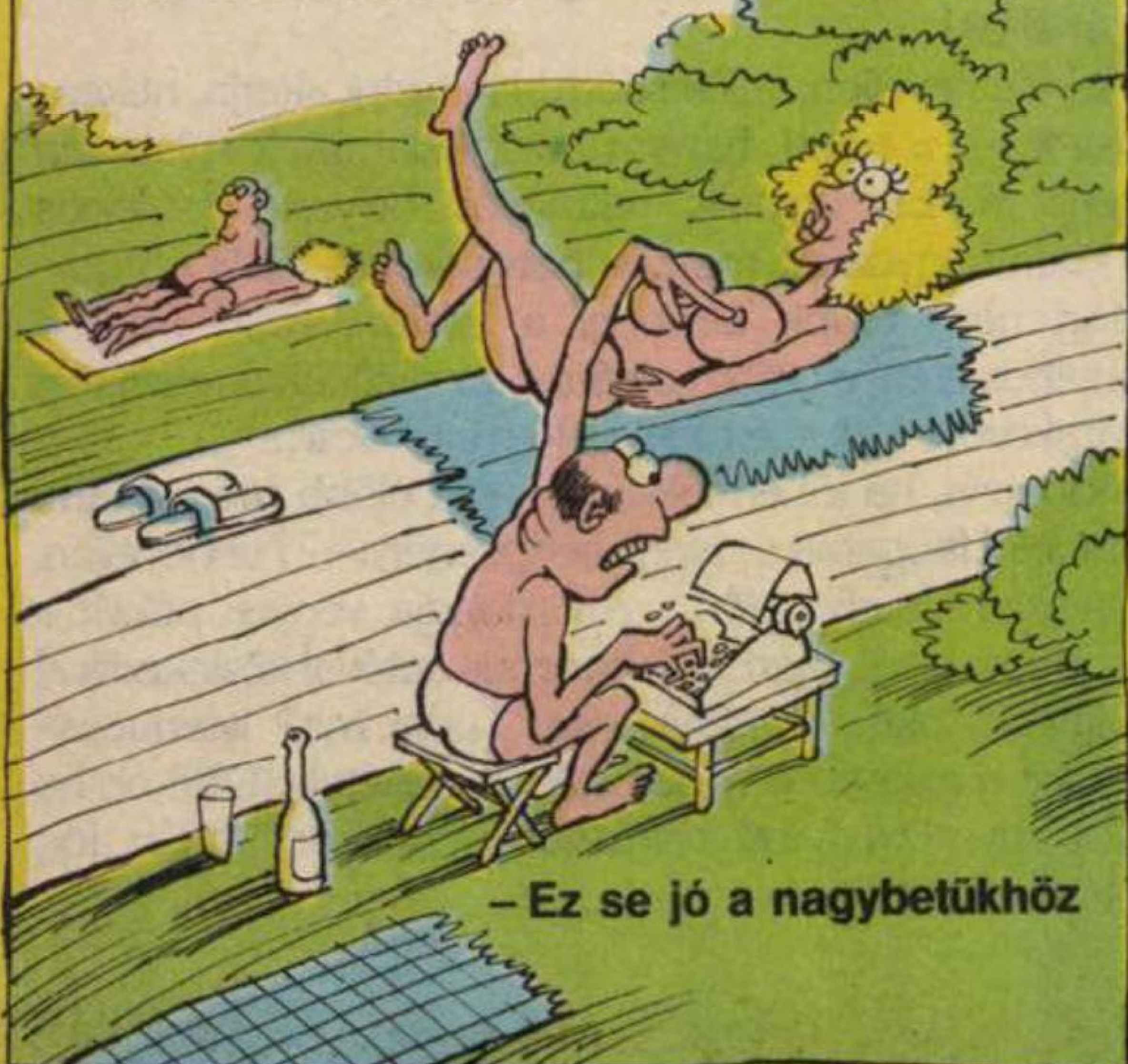
– Mit bámul, jóember, még nem látott olyan nőt, akinek nem kell melltartó?

– Ugyan már, rémeket látsz, hidd el, hogy ebből nincs több az idén sem, nem úgy mint sertésből, marhából, tejből, búzából

ÍRÓ A STRANDON

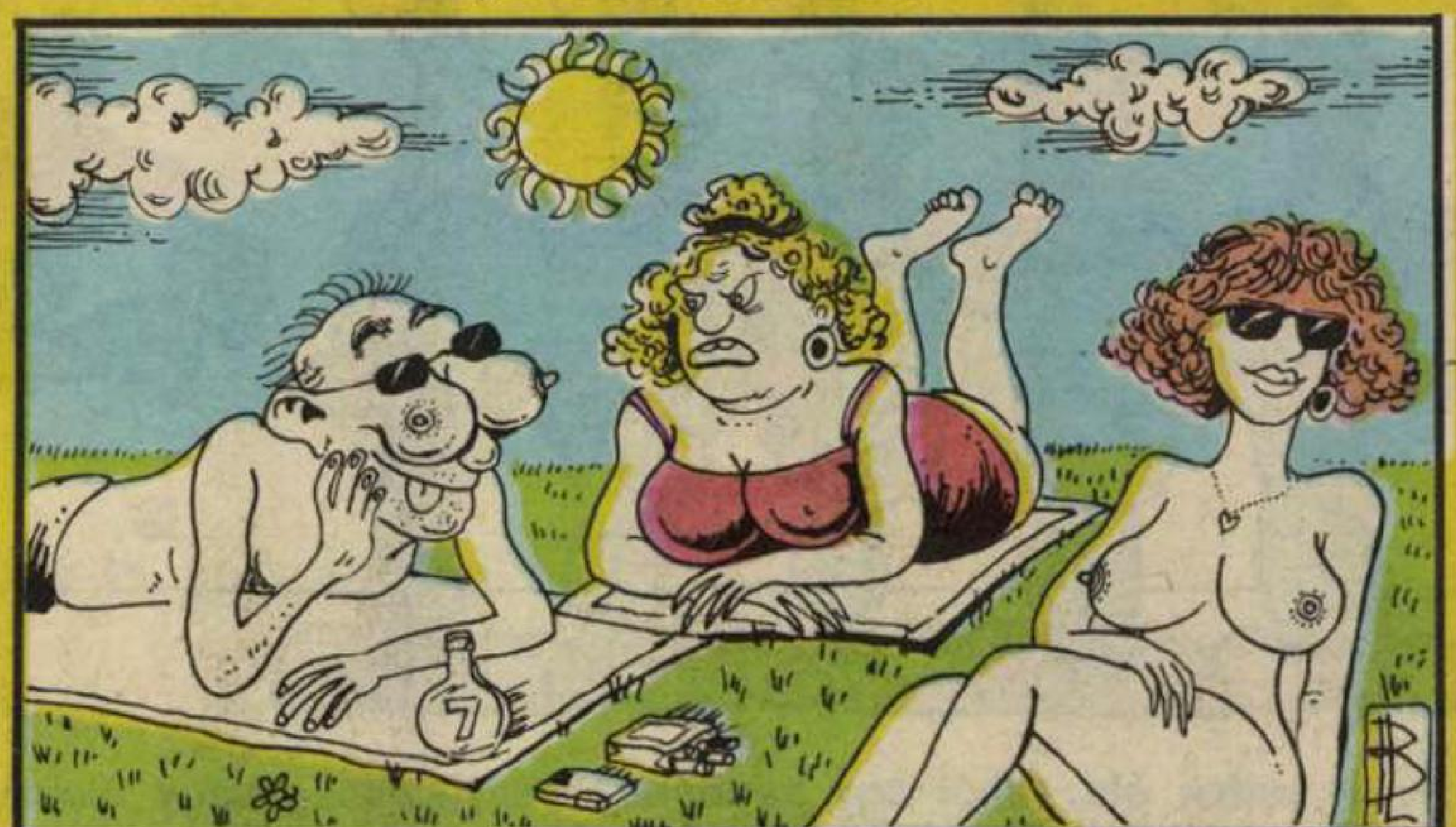

– Ez se jó a nagybetűkhöz

HUMORISTA 35 °C FELETT:

UBORKASZEZONBAN HALLGATNAK A MÚZSÁK

„CSÖCSFORGALOM"

– Már megint túlzásba viszed a bámészkodást, Lajos!

MILYEN TELEFONT SZERELNEK FEL A RÁKÓCZI TÉREN?
LYUKKÁRTYÁSAT.

CSÚCS-MINŐSÉG

Hogyan is szól az a régi nóta?

„Ritka árpa, ritka búza, ritka rozs,

Ritka kislány, aki takaros..."

Hát ez mostanra semmiképp nem igaz.

Túl sok gabonánk termett az idén, legalábbis ami az eladhatóságot illeti.

És hálistennek takaros kislányokban sem szorulunk behozatalra.

Egészen megváltoztatja azonban az utóbbi állítást egy vessző.

Ha nem takarost, hanem takaróst mondunk.

Csak szét kell nézni a vizek mentén. Fürdőhelyeken. Strandokon.

Már-már különcnek, ómódinak számít az a hölgy, aki takarós, aki nem fedetlen keblekkel hódol a nyári napfénynek.

Félreértés ne essék, a szép női testnél szebb nemigen akad a világmindenségben. Tündérarc, hattyúnyak, gömbölyű váll, formás mell, karcsú derék, ringó csípő...

Csak hát... hm... hogyan is mondjam... szóval izé... toplesszes hölgyeinknek nem mindegyike rendelkezik kellő önkritikával. Honismereti szakkörbe talán jártak valamikor, önismereti szakkörbe mostanában – aligha. Nem veszik tudomásul, hogy az idő múlik, a formák változnak, és miként a sportban – csúcsok dőlnek meg.

És nincs csüggesztőbb látvány... Aminthogy egy csepp ecet állítólag megsavanyít egy hordó mézet... Tehát valamit tenni kéne, a helyzet szinte – tarthatatlan.

De mit?

Megtiltani? Diszkriminatív megkülönböztetéseket tenni? Zsűrit felállítani? Kormánybiztost kiküldeni? Emberi jogokat sérteni meg?

Semmiképp!

Hát akkor?

Fogalmunk sincs, hogyan lehetne okosan, tapintatosan megoldani közéletünknek ezt a sajátos problémáját.

Rajzolóink mindenesetre feltárták a helyzetet.

És hatpárti közös álláspont kialakítását javasolják.

Mellesleg!

(n. n.)

SZABADSÁGON VAN A PARLAMENT

RÉGI SLÁGER, ÚJ TARTALOMMAL:
„– ÁRVA A HÁZ, NINCS KACAGÁS!"

VIDÉK... VIDÉK... VIDÉK... VIDÉK...

MÉLY-INTERJÚ

Nem értem, mi ez a nagy felhajtás az átvilágítás körül? – kérdezte interjúalanyom.

– Azelőtt nem csináltak az ilyesmiből ekkora faxnit. Csak gondoljon bele, ott volt az a Kőműves Kelemenné. Hát ő aztán le sem tagadhatta volna, hogy beépítették. Na? De fel is épült a magos Déva vára! És a végén még balladát is írtak az egészről.

Megbolondult ez a világ, én mondom!

Ha jól megfigyeljük a dolgokat, már azt se tudjuk, hogy megfigyelők vagyunk, vagy megfigyeltek?

Három per háromszoros hurrá annak, aki pontot tesz ennek az áldatlan állapotnak a végére!

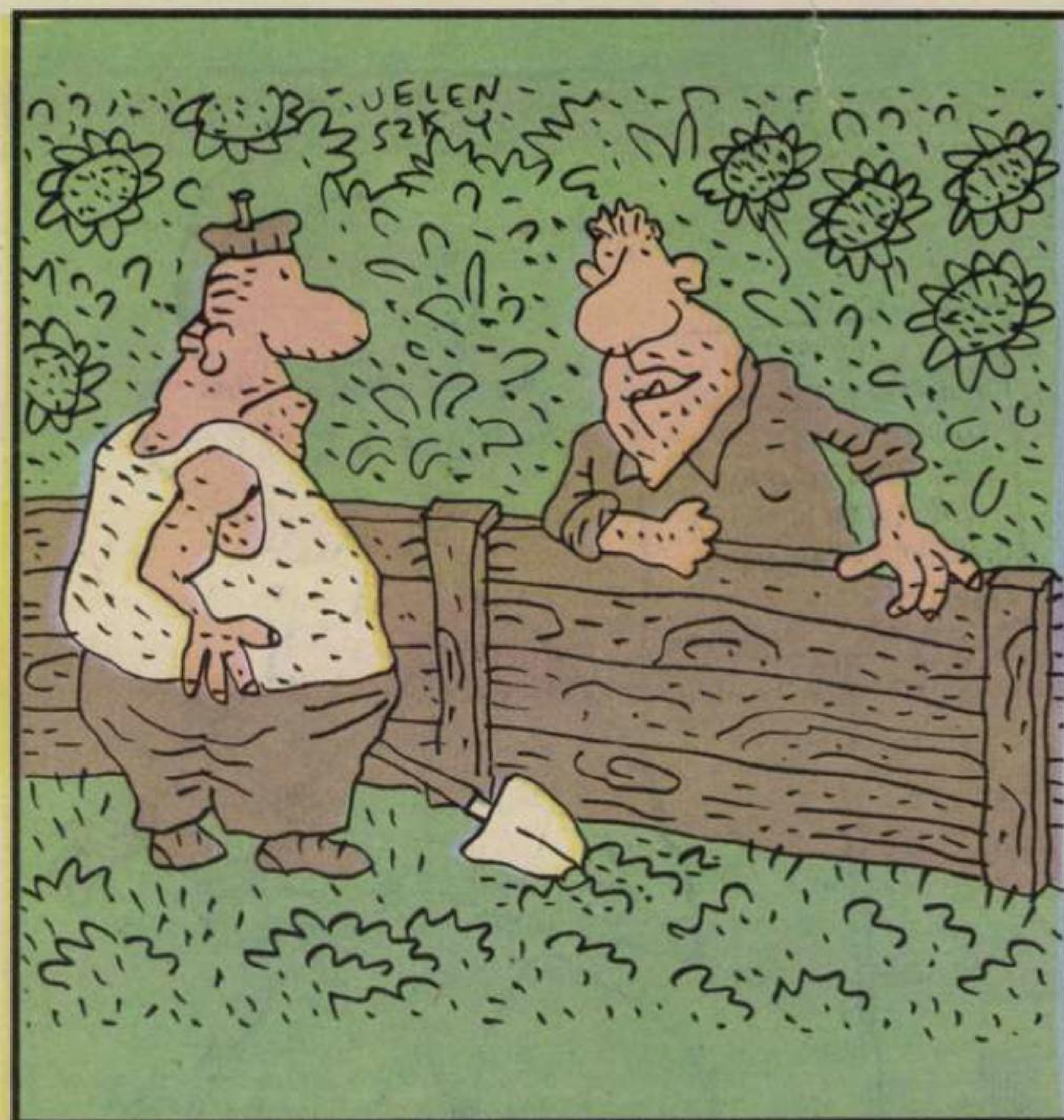
Mert mire jó ez az egész? Csak gyanakvást szül, bizalmatlanságot.

Bezzeg nem is olyan régen, emlékszem még jól, közszájon vágták azt, aki a fedőnevek után kutakodott.

– Bámulatos a jólértesültsége! – adtam hangot csodálkozásomnak. – Megkérhetem, hogy mutatkozzon be, asszonyom?

– Ó, én még hajadon vagyok – pirult el a hölgy. – A nevem Szatmári Palotás Ágens, izé... Ágnes!

RÁK BÉLA

– Megette a franc azt a thai masszázst, nem derékfájás ellen van az, csak az asszony meg ne tudja!

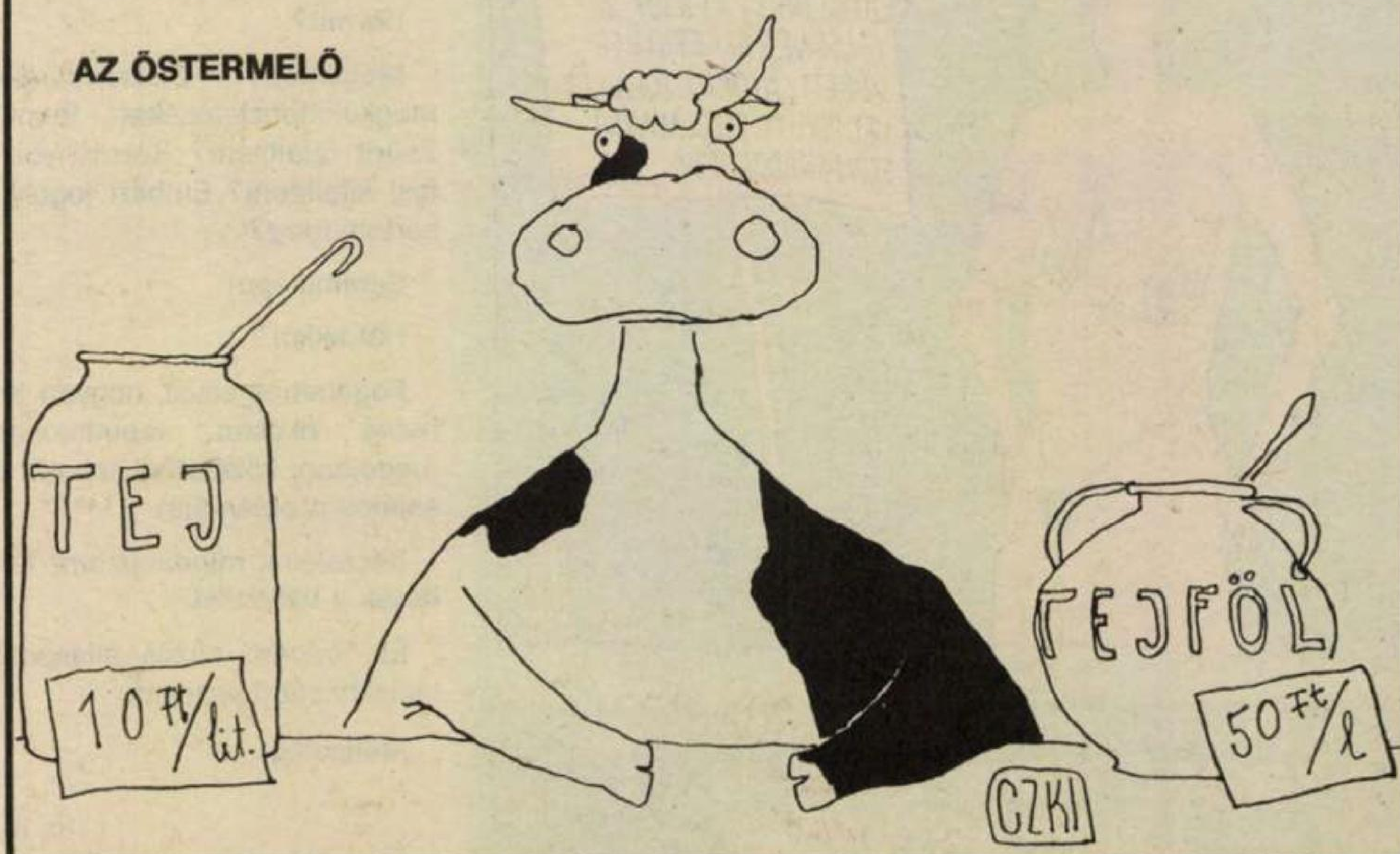

Fanatikus kertész:

ÜVEGHÁZHATÁSVADÁSZ

Az első fél év mérlege: mélyrepülésben az ipar

ÖRÜLJÜNK, HOGY EGYÁLTALÁN FEL TUDOTT SZÁLLNI...

Satuban

Mert mi itt satuban élünk.
Hangsatuban.

Főleg a talajmenti lakások lakói a huszonegyben. Földszint, félemelet, első emelet.

Akiknek az utcára nyílik az ablakuk.

Mert balról, a tizenkilencben egy pinceborozó van.

Nyitva nyolctól nyolcig. Termelői fajborok. Valóságos részeggyár. Mindig zsúfolt, mindig akad benne pár ordibáló, veszekedő alak. Ezeket a mázsás csapos egy idő után kiteszi a járdára, üvöltsenek ott tovább. Üvöltenek is. Vagy egymással, vagy üzennek lefelé:

– Szemétláda! A nénikédet!

Ez persze finomított és rövidített szöveg.

Még szerencse, hogy amilyen szűk a mi utcánk, olyan forgalmas, közútilag. Autóbusz, teherautó, személygépkocsi, motorkerékpár, szirénázó mentőautók a Markóból, ezek zaja, dübörgése valamelyest tompítja a piszkolódó emberi szót.

De nem a kutyaugatást. Félreértés ne essék, egyik alapítótagja vagyok az állatvédő egyesületnek, a kutyákat különösen szeretem. Még ezeket a szerencsétlen részeges kutyákat is. Elhozza őket a gazdájuk hazulról, a fejem rá, hogy azt hazudja, sétálni viszi őket. Frászt viszi! Kiköti szegényeket a talponálló bejáratánál a rácshoz. Órákra. A járókelők majd átesnek rajtuk, a gyerekkocsis kismamák alig férnek el mellettük. A szemközti házból macskák csúfolják őket. Persze, hogy türelmük fogytán ugatni, csaholni, nyüszíteni, néha üvölteni kezdenek.

Kánikulában, nyitott ablakoknál nagy öröm, mondhatom.

De még ennél is rosszabb a hangsatu másik szorítópofája, a huszonháromban, a magát szerényen kávébárnak tituláló, apró vendéglátó üzemegység, magánkézben. Úgy kávébár ő, ahogy én váci

püspök. Napközben kong az ürességtől, de aztán éjszaka! Hajnali háromig! Mert eddig szól a nyitva tartási engedélye! Olyan hangerővel bömböl onnan a legkeményebb rock, úgy árad szét férfirikoltás, női visongás, együttes hahota, hogy aki a környéken ébren van, nem tud elaludni, aki már alszik, riadtan ébred. Magyar törzsvendégei is vannak, meg külföldiek is járnak ide. Roppant jól szórakoznak, ha autóval érkeztek, olykor még dudakoncerttel is szolgálnak.

Arra ébredek az éjszaka is, jóval éjfél után, hogy hasogat a fülem, ezer decibellel veri a pokoli zene odalentről.

Galambepém felforr!

Súlyos betegségből lábadozom, Eunoctinnal tudok csak elaludni, és tessék!

Ráadásul mégcsak nem is magyarok lehetnek a mulatozók, idegen beszéd

foszlányai is felszűrődnek két hangszeres bömb között.

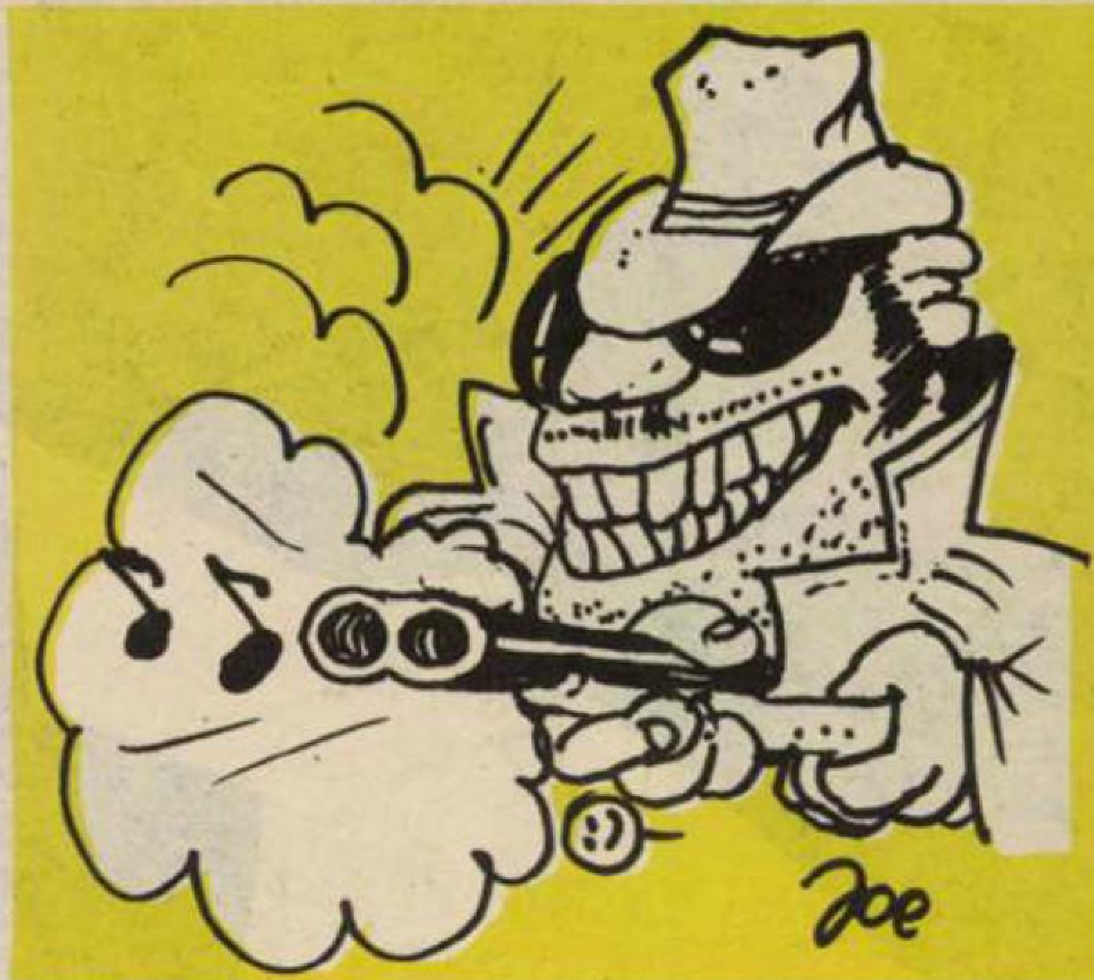
Németek, alighanem.

Felülök az ágyban, nyugi, nyugi!

Fogalmazzunk csak meg szépen pár német mondatot, semmi gorombaság! Kohl kancellár mellettünk áll, egyébként is az idegenforgalom húz ki minket a bajból, ezt is mondják, hát csak udvariasan!

Amit majd kazettaváltáskor lekiáltok nekik.

Zergeerten Damen und Herren, nagyon tisztelt hölgyeim és uraim, kezdetnek kitűnő, erre oda kell figyelniük. Vir liben di Geszten, mi szeretjük a vendégeket, pompás. Aber vir auh sláfen liben, de mi aludni is szeretünk, bitte nicht so laut Muzik máhen, micsoda nyelvzseni vagyok, ne tessenek olyan hangosan zenélni, szuper. És dánke sőn köszönettel zárom a felhívást, nem létezik, hogy ez ne hatna rájuk.

Hoppá, nem germánfajta dáridózik alant, olaszul vihognak két crescendo között.

Jó, felejtsük el hamar a német fogalmazást, össze tudok én állítani taljám szöveget is, ha muszáj. Persze, másként kell hozzájuk fordulni, mintha németek lennének az átkozottak.

Kári ámicsi, kedves barátok, prégo un póko szottovocse muzikáre, kérem egy kicsit halkabban zenélni, vekkhie uomini banbini, am malati non posszono szpáty, ... nem a szpáty, az oroszul van, dormire, ez a helyes, ez az olasz, ez családszerető, érzelmes náció, ezeknek a szívét kell megcélozni, tehát öreg emberek, gyerekek, betegek nem tudnak aludni, mille grácie...

Hoppá, szünet, most cserélnek kazettát, sietve az ablakhoz támolygok, derékig kihajolok rajta, teli szívom levegővel a tüdőmet, már kezdeném, hogy kári ámicsi, kedves barátok, amikor az eddiginél kétszeres erővel ordít fel a kávébárból az agresszív nóta...

De ezt is túlüvölti egy emberi hang!

A legnagyobb megdöbbenésemre és szégyenemre – ez a hang az én torkomból jön. Jön és azt harsogja:

– Szemétládák! A nénikéteket!

És ez még a finomított, rövidített szöveg!

Úgy maradok kihajolva, féltesttel az utcára lógva, ami megtörtént, az megtörtént, vállalni kell a következményeket.

A következmények pedig abból állnak, hogy megszakad a zene, halk pusmogást észlel a fülem, biztos most fordítja le mocskos mondataimat a tulaj a vendégeinek. És aztán megjelennek majd a szemközti járdán, félelmetes, lefűrészelt csövű vadászfegyverükkel, a luparéval, a jogosan feldühödött maffiózók, nekem biztos kámpec, meg is érdemlem, európai állítólagos értelmiségi létemre.

A susmogás abbamaradt, de üres maradt a szemközti járda is.

Autóajtók nyílnak, autóajtók záródnak, önindítók surrogása, motorzaj, ennyi.

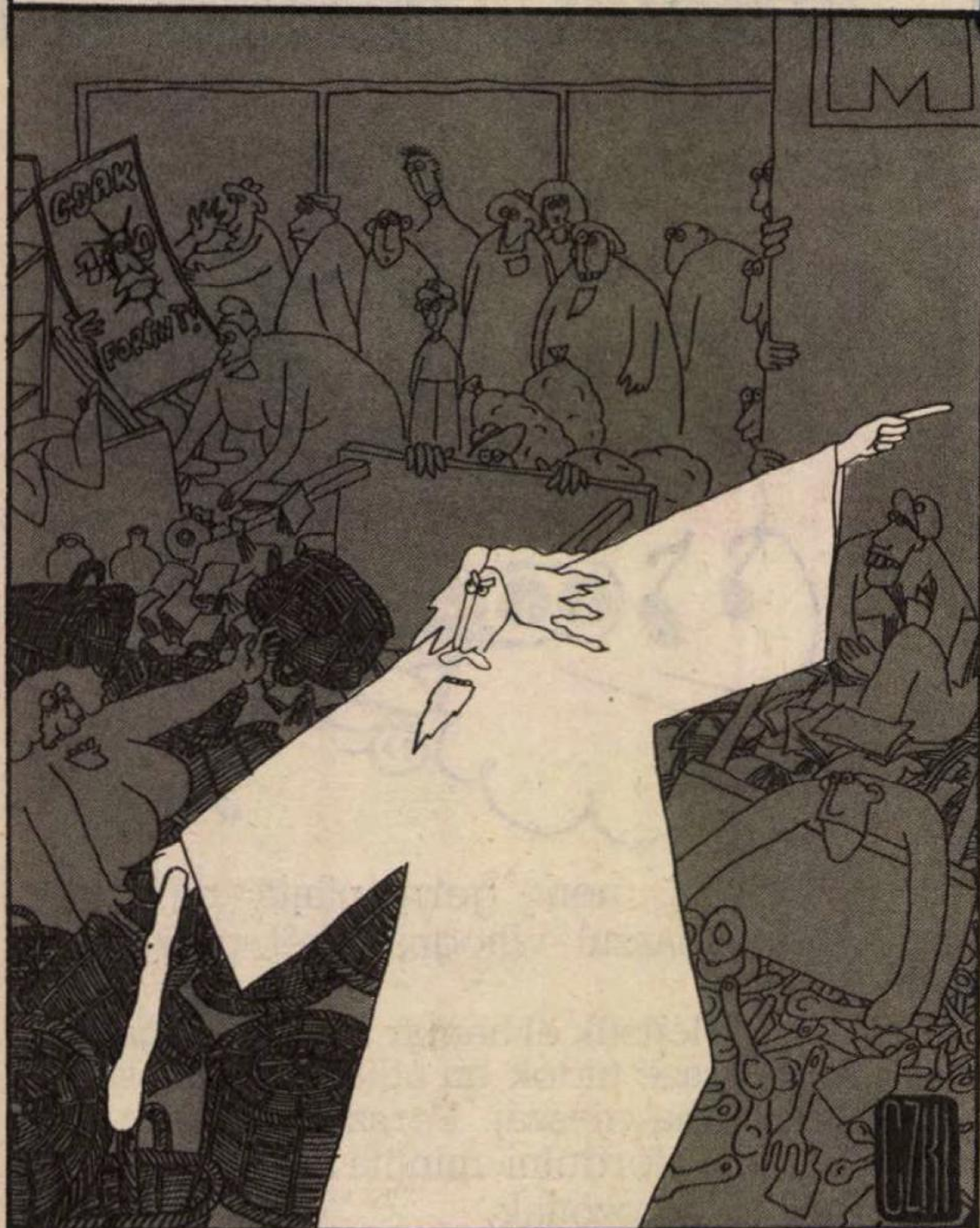
Még várok kicsit, aztán visszabotorkálok az ágyamhoz, leülök, alvásra már nem kerül sor, eltűnődöm az eseten.

És arra a végkövetkeztetésre jutok, megint bebizonyosodott egy régi magyar szólásmondás igazsága: „Szóból ért az ember!"

Durva ember – durva szóból!

KÜRTI ANDRÁS

- S Ő ELJÖTT, HOGY MEGTISZTÍTSA A BLAHÁT A KUFÁROKTÓL

KÖZBIZTONSÁG... KÖZBIZTONSÁG...

RÉMÁLOM AZ ELEM UTCÁBAN 5.

Síri csend honolt az Elem utcai lakótelepen. Pedig milyen verőfényes nap volt. De estefelé... Estefelé kitört a vihar. Iszonyatos nyári felhőszakadás... Szél tépte a fákat... Gyermekek bújtak reszketve anyjukhoz... Még a sokat megélt emberek is, akik túl voltak már két-három rendszerváltáson, öt-hat államformán is, páni félelemben várták mi lesz... Kilenc óra felé a lakótelepen kihunyt az összes fény... Olvadni kezdtek a mélyhűtők...

Vereckei bambán meredt a pohárban égő pálinkára. Hol is vehetne vasárnap este gyertyát. A kéken izzó szesz vészterhes árnyékokat rajzolt az arcára... A telefon süket volt... Legalább egy kurblis lemezjátszó, vagy egy szájharmonika lenne... Idegesen dobolt ujjaival.

És akkor az a furcsa zaj...

Vereckei a feleségére nézett.

– Kukkants már ki!

Az asszony fel-felhüppögve kereste férje tekintetét a homályban.

Egy új, eddig soha nem hallott recsegés az előszoba felől.

– Csinálj már valamit, te vagy a férfi... – kongott erőtlenül az asszony hangja.

Néhány nyikorgás. Csiszatolás. Zuborgás. Nyennyegés... Aztán egy csontig hatoló, felberregő hang...

– Emlékszel, asszony, arra a videóra...

– A láncfűrészes gyilkos... – hangja zokogásba fulladt.

Mintha ércesen kongó léptek közeledtek volna... Huhogás. Csámcsogás... Tisztán hallható: hamm-hamm-hamm...

– Mindig rémeket látsz – suttogta a férfi –, nem is a láncfűrészesre gondoltam...

– Hát akkor kire – siránkozott az asszony. – Csak nem a Lagzi Lajcsira...

Mintha egy gerincet törtek volna ketté... Állati, velőtrázó sikoly. Aztán csak az eső monoton robaja. Néha egy-egy villámlás.

– Nem – mondta nyugodt hangon a férfi. – A Frédi... A vaskezű Frédi az... Az Elem utcai rém...

Egymáshoz bújva vacogtak.

A villámfényben olyanok voltak, mint a vízihullák...

Egyszercsak a férfi felállt.

– Elég volt! Biztos az agyunkra ment a video.

Gondos mozdulatokkal széttörte az egyik széket. Kezében egy széklábbal elindult az előszoba felé...

Hangját alig lehetett érteni a mennydörgéstől.

– Akárki is az, szétaprítom a fejét...

Kinyitotta az ajtót. Kísérteties volt, ahogy megállt egy pillanatra. Aztán behúzta maga mögött az ajtót.

Csend. Csak az eső kopog. Csak villámlás, mennydörgés. De semmi, semmi más. Az asszony szinte magánkívül ücsörgött az égő pálinka kék, vészterhes fénye mellett...

Eltelt egy perc.

Iszonyatos csörömpölés. Ordítás. Valaki feltépte az ajtót. Hallani lehetett ahogy átzuhan az ebédlőasztalon. A friss Ikea-lámpán. És elhasal a medvebőrön.

Az asszony egy jeges kéz szorítását érezte a karján...

– Elvesztünk! – suttogta a férje. – Ehelvehesztühünk...

– Miért? Ki az, Géza?!

– Az a gülüszemű... az a magas homlokú... vadállati karmokkal... A szájából zubog a patakvér...

– Jesszusom! Egy zombi...

– Nem...

– Akkor az Ollókezű Edvard...

– Nem...

– Hát akkor?!

A férfi felzokogott.

– A szociális piacgazdaság.

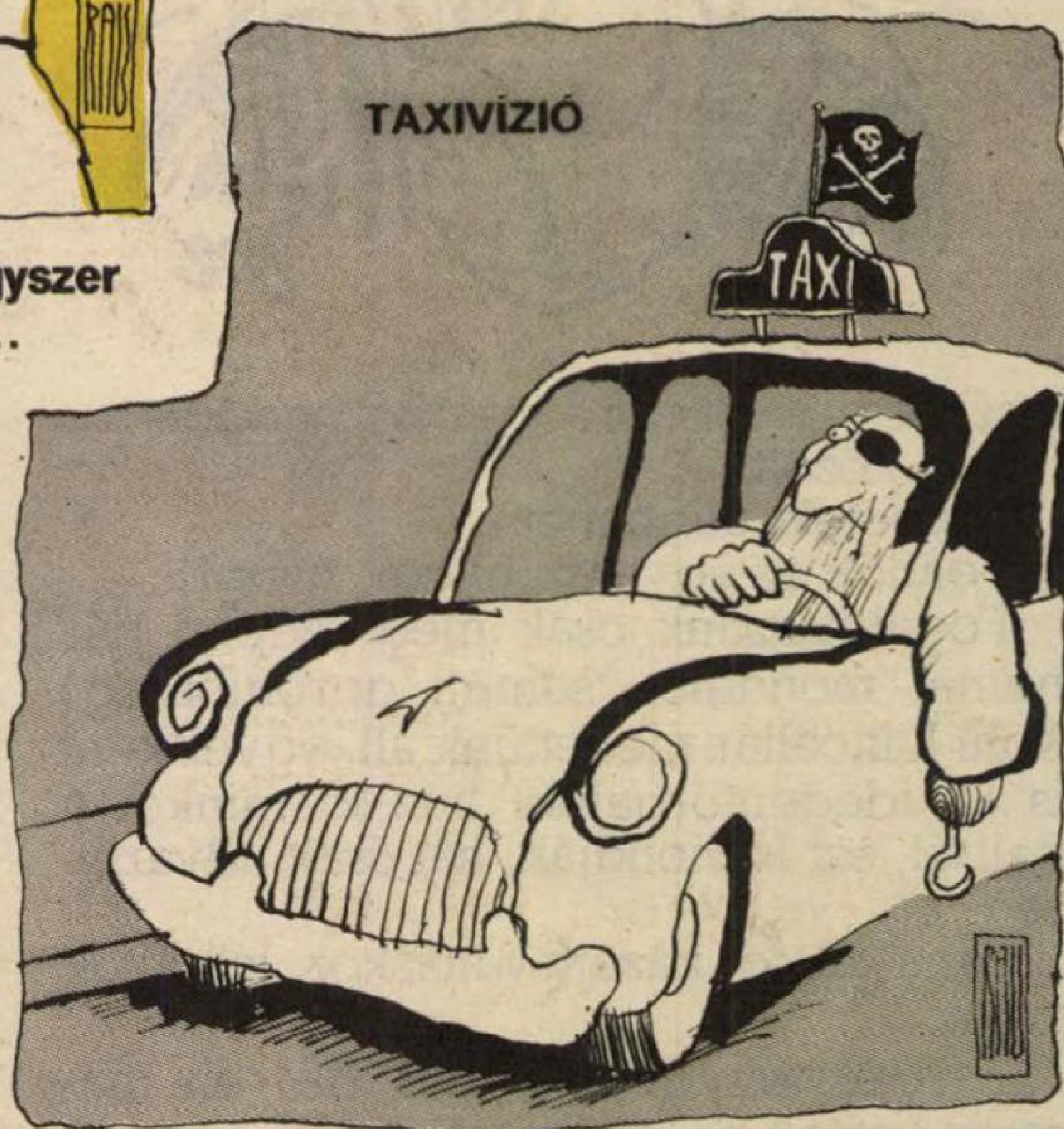
Murányi Marcell

RENDTEREMTÉS AZ ALULJÁRÓKBAN

– Vagy fésülje jobbra vagy balra a haját, mert még egyszer nem szeretném, ha felismerném itt az aluljáróban...

Pénzt vagy életet! – mennydörgi a szobába rontó tolvaj, és revolverét rászegezi a házigazdára, aki nyugodtan kiszól a konyhába:

– Asszony, drága életem, valaki keres.

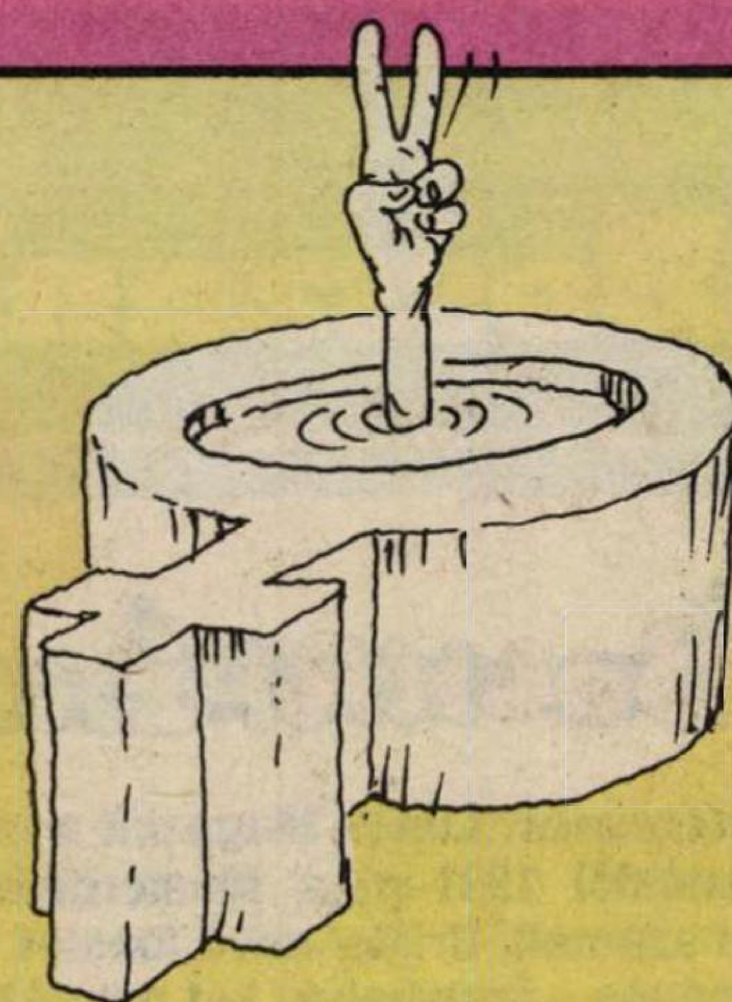

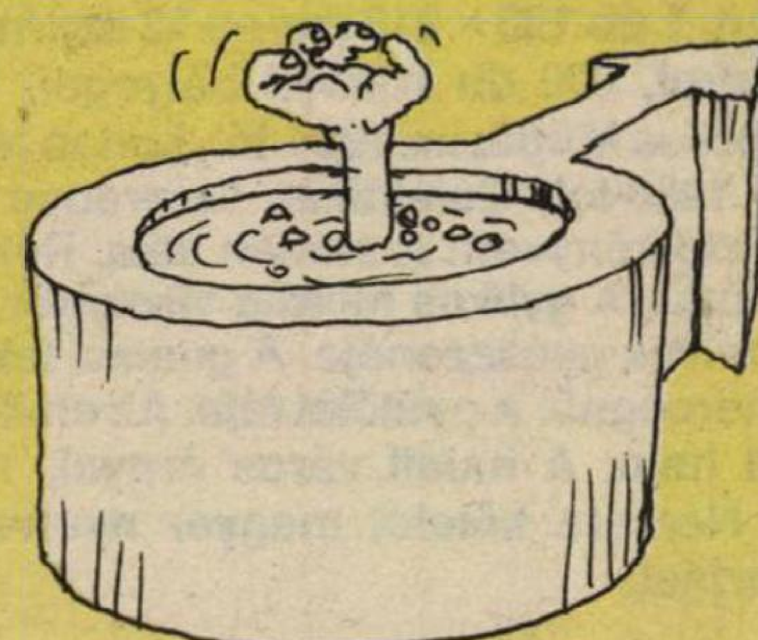
– Előadásom témája: a bűnözés elleni harc

KÖZÉLETI

ARMAND & ZARAH

one $\frac{\text{man}}{\text{woman}}$ show

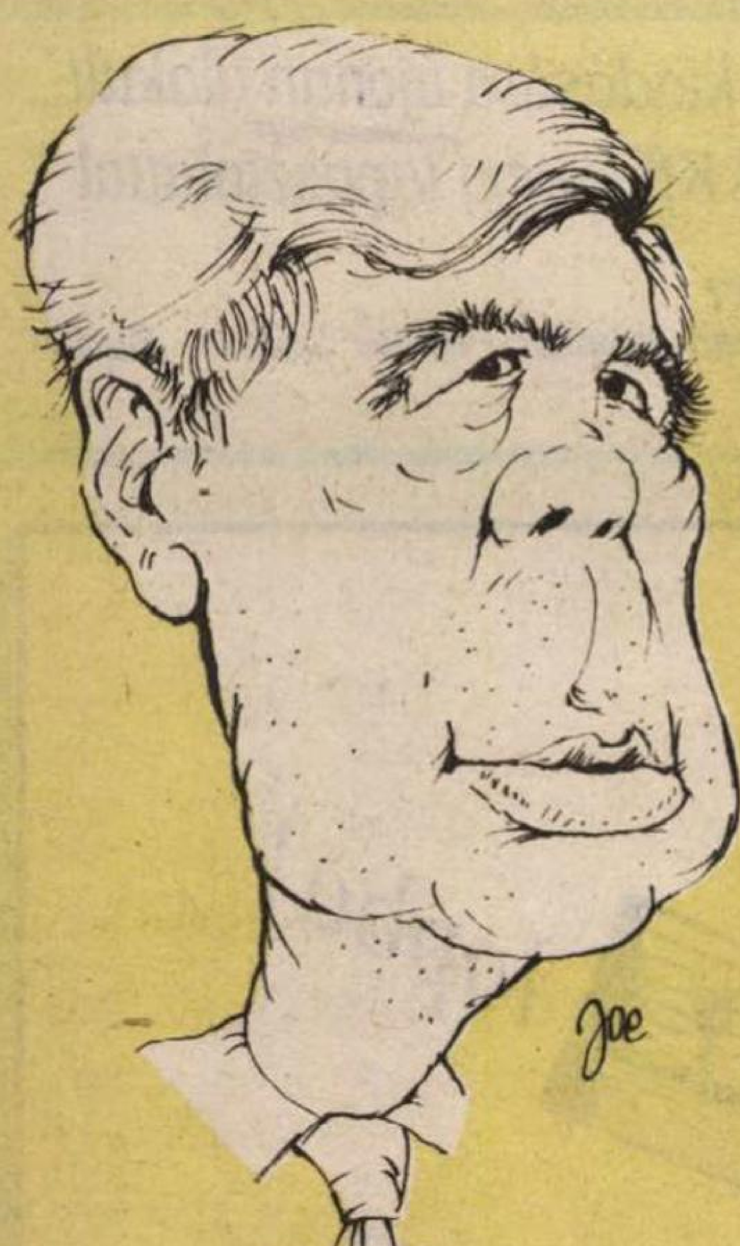

Hiányoznak a magyar politikai palettáról a nagyasszonyok. Némelyik nem került be a parlamentbe, vagy nem lett főpolgármester-asszony, a néhány fennmaradó plakátokkal rongálja a pesti utcákat, elmegy takarítani, esetleg szambázik a parlamenti frakciók között.

Rajzolónknak, Joe mesternek ez a szembeötlő tény (és a főszerkesztő) adta az ötletet, hogy az Armand/Zarah előadás mintájára, ahol a publikum szeme láttára változik át egy férfi nővé, megrajzolja néhány ismert személyiség nagyasszonyi portréját. Persze mindenfajta mellékíz nélkül.

Itt láthatók hát, a magyar politika nagyasszonyai, ahogy Joe mester a mindent értő, fájdalmas művészlátens, koherens attitűdjével elénk varázsolja őket. Remélhetőleg nem sértődnek meg, hogy nem igazán a Miss Hungary résztvevőire hasonlítanak. Vagy igen? Döntsék el Önök. Jelszó: okos lehetsz, szép nem.

MURCI

HORN GYULA

HORN JULISKA

JESZENSZKY GÉZA

JESZENSZKY GIZI

DEUTSCH TAMÁS

DEUTSCH TIMI

ÓMOLNÁR MIKLÓS

ÓMOLNÁR MACA

BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR RAJZAI

Bosszankodunk, tehát vagyunk

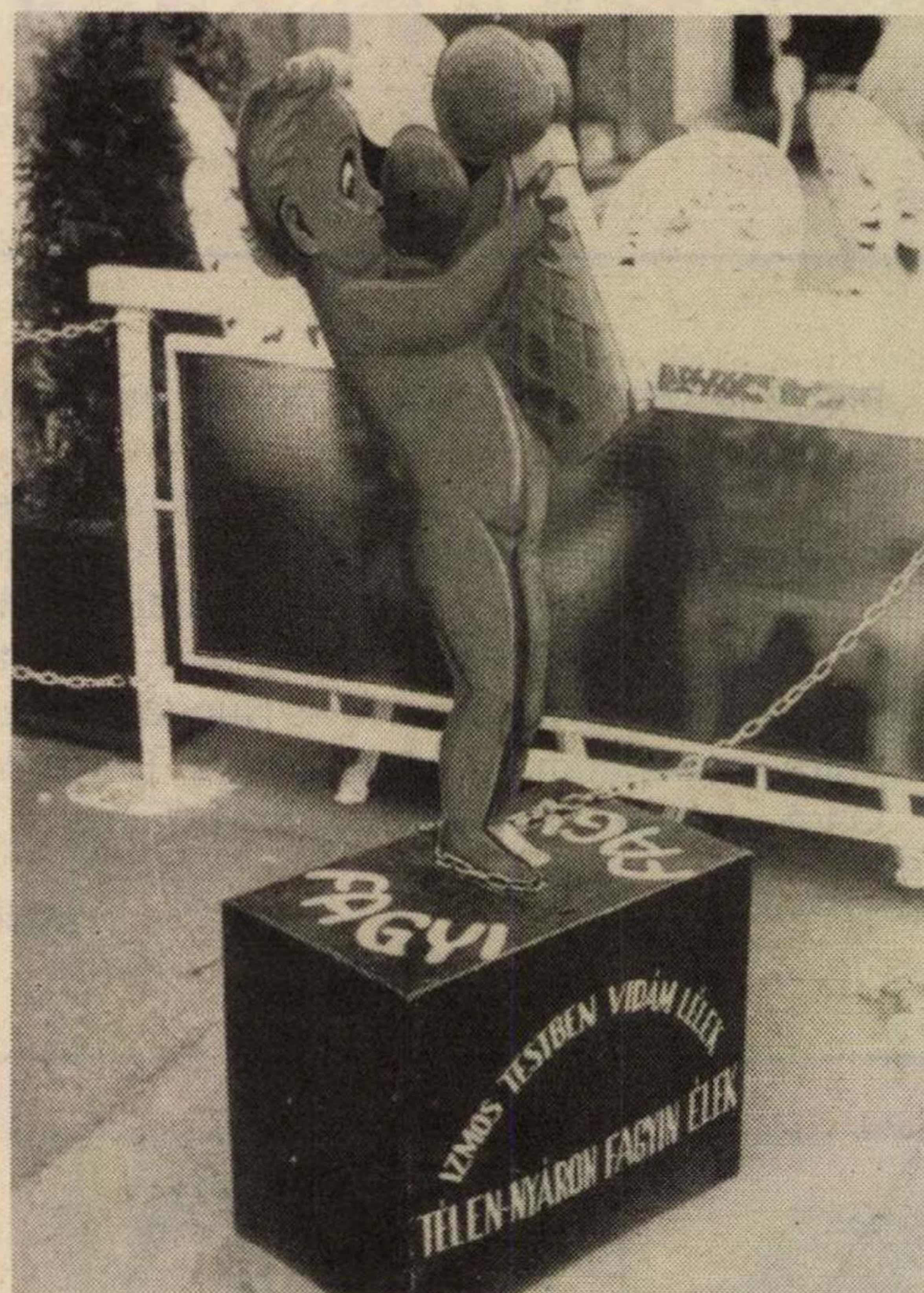
BOLHAPIAC

Keresnek: Ludas Magazint a megjelenéstől 1991-ig, a Mesterdetektív idei számait, Bristol nevű fonalat, háromégős gáztűzhelyet két palackkal.

Kínálnak: Suprafon lemezjátszót, tévészekrényt (70 × 70 cm), 1 db gépi satut, 1 db 190 × 210 cm-es 12 szárnyú ablakot, 800 db külföldi bélyeget, Interpress Magazint 1984-től, Ludas Matyit 1960-tól, Galaktikát, Lawrence L. László könyveit: A sámán átka, Rókacsapda, A gyilkos mindig visszatér, A keselyűk gyászzenéje, A gonosz fekete hercegnő, A gyűlölet fája, Az elátkozott hajó, A halott város árnyai, 100 db Nemere kötetet magyar nyelven, vitorlást.

Cserélnek: Szétszedhető vitorlást videóra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Csak a gombóc ára emelkedő, mint az infláció. A többi stimmel...
(Beküldte: egy budapesti olvasó.)

TURKÁL

Naturwaren
Dr. Peter Theiss
Importőr és forgalmazó: MIKROTRADE Kft.
3300 Eger, Kistályai út 18. Tel.: /36/12-178)
A készítmény lejárata: minőségét korlátlan ideig megőrzi
Engedélyszám: 50050/3626/1990. OÉTI
Megjegyzés: Kérjük, ügyeljen a készítmény lejárati dátumára! Felhasználtósági időtartam lejárta után nem szabad alkalmazni a balzsamot. A lejárati dátum a címkén, illetve a papírdoboz alján is megtalálható. A balzsamot a felnyitását követően lehetőség szerint hűtőszekrényben kell tárolni.

A felhasználtságot illetően van némi ellentmondás.
(A körömvirágbalzsam dobozán fedezte fel: Zima Rozália, Békéscsaba.)

Magyarországi kiadására újonan alakult magyar - angol Kft., nagy tapasztalattal

Már itt is spórolunk?
(A Népszabadságban találta: Fekete László, Budapest.)

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Olvasószerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztő:
ANTAL FERENC

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÁNÓ ATTILA (Bánó)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kelemen István (Kelemen)
Kürti András (K. A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Miklósi Ottó (Mottó)
Murányi Marcell (Murci)
Puszta Péter (Puszta)
Szmodis Imre (Szi)
Tóth Antal (Tónió)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.
Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.:112-8860) 215-96162
Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.
Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331
Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
91.2308/32-66-22
rotációs ofszeteljárással
Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

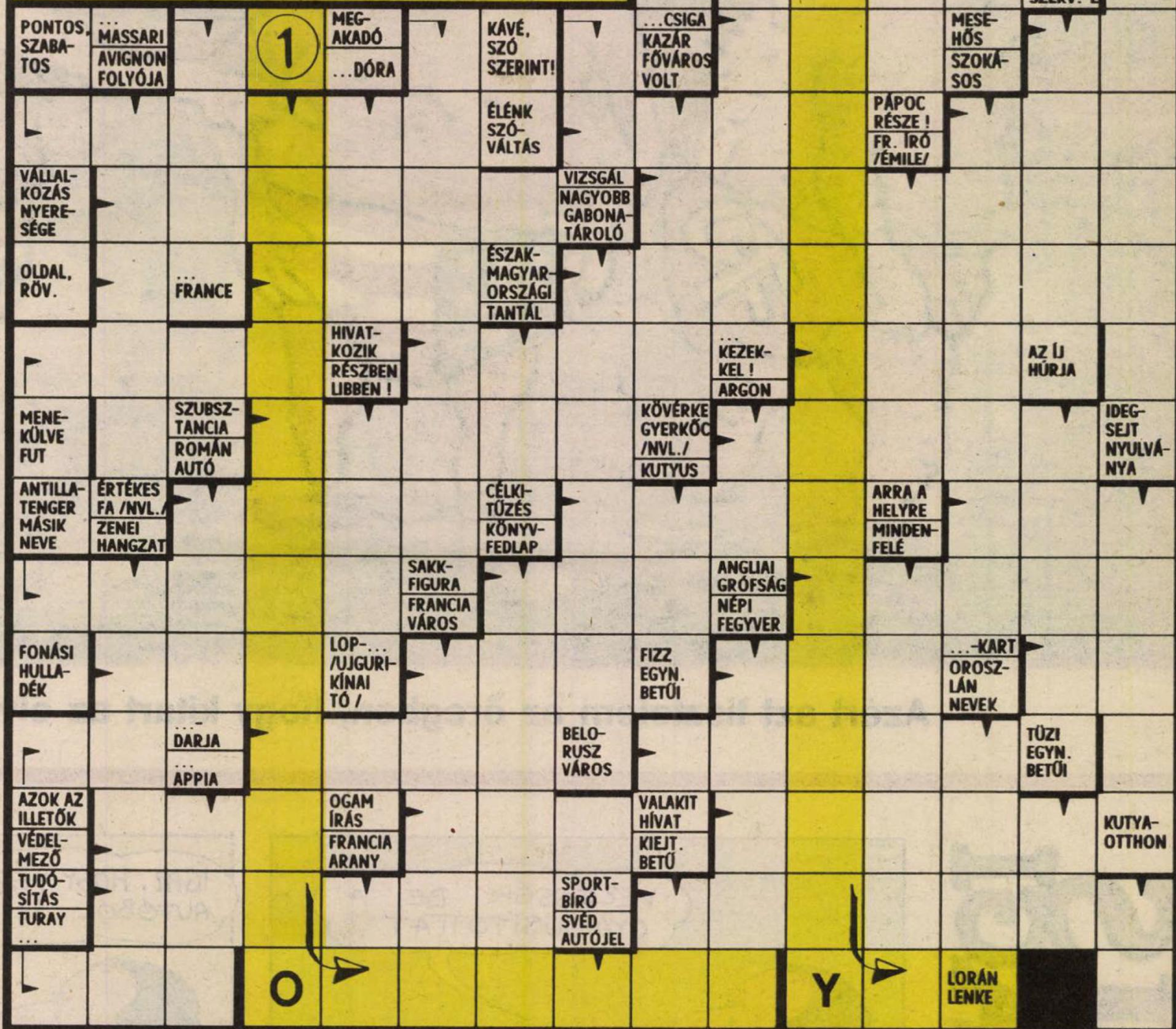
HU ISSN 0134-0611

UTAZZON VELÜNK!

E heti keresztrejtvényünk fősora a CONCORDE TRAVEL Utazási Iroda egyik jelmondatát rejti.

Amennyiben Ön ezt megfejti, és a szlogent nyílt levelezőlapon 1991. augusztus 14-ig beküldi szerkesztőségünk címére (1977 Budapest, Ludas Matyi), sorsoláson vehet részt!

Ha Önre mosolyog a szerencse, 2 személyes, 8 napos autóbuszos társasutazást nyerhet az olaszországi Lido di Jesolóba!

FORTUNA MOSOLYA

A CONCORDE TRAVEL Utazási Iroda és a Ludas Matyi közös rejtvénypályázatának negyedik fordulójában a szerencse

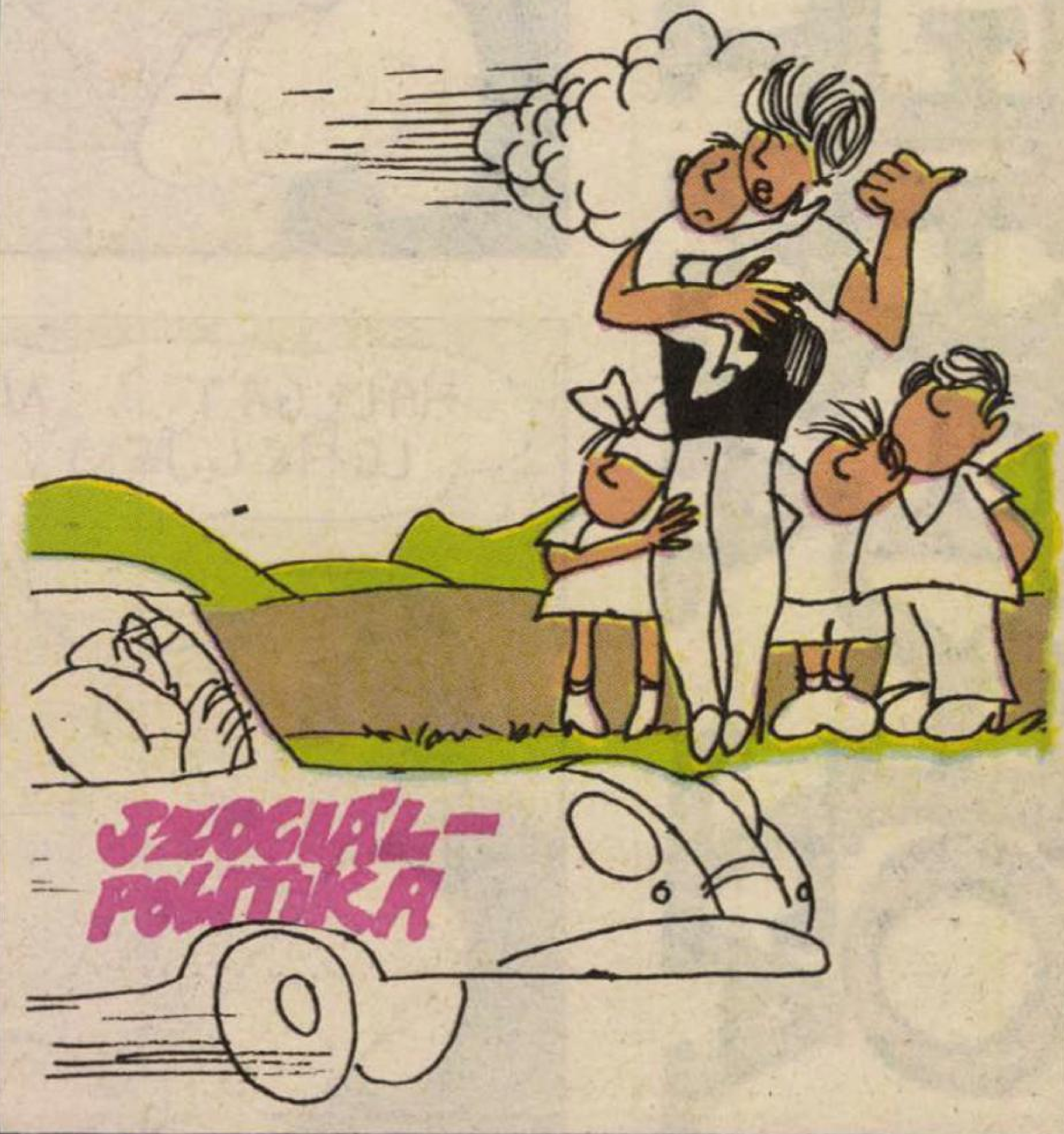
SOLYMOSI ISTVÁNNÉRA
(1028 Budapest, Pesthidegkút, Zrínyi u. 16.)
mosolygott.

Kedves olvasónk 2 személyes, 8 napos autóbuszos társasutazást nyert az olaszországi Jesolóba.

Ő már Jesolóban olvashatja a Ludast!

(A keresztrejtvény megfejtendő fősorai a következők voltak: 1.Concorde Utazási Klub, 2. Kedvezmények)

FOLYT. KÖV.! KACAGVA NYERHET!

NEVESSEN VELÜNK JESOLÓBAN IS!

JELENSZKY LÁSZLÓ RAJZA

– **Azért azt tisztelem az öregben, hogy kitart az elvei mellett!**

ORPHEUS AZ ALVILÁGI

NEMES ZOLTÁN RAJZA